

Lisans > Veteriner Fakültesi > Veteriner > KLİNİK I

Bilgi Paketi Nedir?	Dersin adı	Dersin seviyesi	Dersin kodu	Dersin tipi	Dersin dönemi	Yerel kredi	AKTS kredisi	Ders bilgileri
Nasıl Giriş Yapabilirim?	KLİNİK I	Birinci düzey	3.1.01	Zorunlu	5	4.00	4.00	Yazdır
Düzenlemeleri Nasıl Yapabilirim?	Dersin tanımı							
Dersin tanımı	Ön koşul dersleri	YOK						
Ders içeriği	Eğitimin dili	TÜRKÇE						
Dersin öğrenme çıktıları	Koordinatör	DR. ÖĞR. ÜYESİ GENCAY EKİNCİ						
Program yeterliliklerine katkı seviyesi	Dersi veren öğretim eleman(lar)ı	Prof. Dr. Vehbi GÜNEŞ, Prof. Dr. İhsan KELEŞ, Prof. Dr. Öznur ASLAN, Prof. Dr. Ali Cesur ONMAZ, Dr. Öğr. Üyesi İlknur KARACA BEKDİK, Dr. Öğr. Üyesi Gencay EKİNCİ, Prof. Dr. Tayfur BEKYÜREK, Prof. Dr. Kutlay GÜRBULAK, Prof. Dr. Yaşar AKAR, Doç. Dr. Murat ABAY, Dr. Öğr. Üyesi Esra CANOĞLU, Prof. Dr. Gültekin ATALAN, Doç. Dr. Hanifi EROL						
Öğrenim faaliyetleri ve AKTS işyükü	Yardımcı öğretim eleman(lar)ı	Araş. Gör. Gökçen PERK, Araş. Gör. HAZAL AYSIN ASLAN						
Değerlendirme yöntemleri ve kriterler	Dersin verilmiş şekli	Yüz yüze						
	Dersin amacı	Bu derste, öğrencilerin hastalıklar ve klinik bilimleri alanında tecrübe ve beceri kazanmaları üzere eğitilmeleri amaçlanmıştır.						
	Dersin tanımı	Klinik dersi öğrencilerin hastalıklar ve klinik bilimleri alanında tecrübe ve beceri kazanmalarını öğreten derstir.						
Önerilen veya zorunlu kaynaklar	Dersin içeriği							
Ders ile ilgili dosyalar	1-	PRATİK: Ders dönemi sonunda dersin öğrenciye kazandıracağı bilgi beceri ve kazanımların vurgulanması. Ders kaynaklarının ve derse ilişkin uygulama ve değerlendirme yöntemlerinin tanıtılması. Kliniklerde ve klinik laboratuvarında çalışma prensipleri, uyulması gereken biyogüvenlik kurallarının belirtilmesi. Kliniklerde ve klinik laboratuvarında olası biyolojik ve kimyasal tehlikeler ve önlemler konusunda bilgi aktarımı. Laboratuvara gönderilecek örneklerin alımı ve naklinde dikkat edilmesi gereken hususların ve biyogüvenlik kurallarının anlatılması. Derslerde not tutulması ve ders takibinin öneminin vurgulanması. Tüm öğrencilerin hayvanlarla temasa geçmeden önce tetanoz / difteri ve kuduz aşısı yaptırılması konusunda bilgilendirilmesi.						
Kazanılan Derece	2-	PRATİK: Genel muayene yöntemleri: Muayene, palpasyon, perküsyon, oskültasyon, Hayvan türlerine ve hastalıklarına göre muayene işlemleri PRATİK: Muayene öncesi hazırlık, muayene edilecek hayvana yaklaşım ve alınması gereken önlemler PRATİK: Klinik muayene sırasında hayvanlara yaklaşma ve kısıtlamaları						
Derece Seviyesi	3-	PRATİK: Genel muayene yöntemleri: Vücut ısı ölçümü, Lenfatik sistem muayenesi, Sistemik hastalıklara göre hastaya yaklaşım PRATİK: Denetim sistematığının planlama uygulamaları PRATİK: Yumurtlayan hayvanların yöntemleri ve uygulamaları. Hayvanların kalp, solunum ve nabız değerlerinin ölçülmesi						
Kabul ve Kayıt Koşulları	4-	PRATİK: Hayvanlardan kan alma ve damar içi kateter yerleştirme, Sindirim sistemi hastalıklarında muayene işlemleri PRATİK: Anamnez uygulamaları PRATİK: Hayvanlarda parenteral enjeksiyon bölgeleri ve uygulaması, İntravenöz solüsyonların intravenöz uygulaması						
Önceki Öğrenimin Tanınması	5-	PRATİK: Hayvanlarda enjeksiyon yöntemleri, Solunum sistemi hastalıklarında muayene işlemleri, Supervised selflearning PRATİK: Genel muayene uygulamaları PRATİK: Asepsi ve antisepsi kurallarının uygulanması						
Yeterlilik Koşulları ve Kuralları	6-	PRATİK: Yardımcı Muayene Yöntemleri: Hematolojik incelemeler, Kas-iskelet sistemi hastalıklarında muayene işlemleri PRATİK: Kontrol ekipmanı ile ön çalışma uygulamaları PRATİK: Operatörün operasyona hazırlanması, steril önlük ve eldiven kullanımı, Supervised selflearning						
Program Profili	7-	PRATİK: Seminerler ve ödev sunumları						
Program Yeterlilikleri	8-	PRATİK: Yardımcı Muayene Yöntemleri: Biyokimyasal testler, Göz hastalıklarında muayene işlemleri PRATİK: İneklerde dış genital organların muayenesi uygulamaları PRATİK: Anamnez alma, muayene ve palpasyon bulgularının değerlendirilmesi						
Örnekleriyle Mezunların Mesleki Profilleri	9-	PRATİK: Yardımcı Muayene Yöntemleri: Parazit muayeneleri, Kulak hastalıklarında muayene işlemleri PRATİK: İneklerde vajinal muayene uygulamaları PRATİK: Röntgen çekim pozisyonlarının öğrenilmesi ve uygulanması						
Üst Derece Programlarına Geçiş	10-	PRATİK: Derinin muayenesi: kıl örtüsü, ten rengi, nem, koku, elastikiyet; cilt lezyonları, Ameliyathane, ameliyathane ekipmanlarının tanınması PRATİK: İneklerde dış genital organlarının rektal muayenesi uygulamaları PRATİK: Sterilizasyon ünitesindeki setlerin ayrılması ve sterilizasyon işleminin yapılması						
Müfredat Dersleri ve AKTS Kredileri	11-	PRATİK: Derinin muayenesi: kazıma, sitoloji, ahşap lamba, diff quik boyama, aspirasyon biyopsisi, Görüntüleme (radyoloji, skopi, ultrasonografi) cihazlarının tanınması PRATİK: İneklerde dış genital organlarının ultrasonografik muayene uygulamaları PRATİK: Hasta hayvanların ameliyat öncesi hazırlıklarının yapılması, Supervised selflearning						
Sınav Yönetmeliği, Ölçme ve Değerlendirme	12-	PRATİK: Dolaşım sistemi muayenesi: Nabız muayenesi, Arterlerin muayenesi, venaların muayenesi PRATİK: İneklerde dış genital sistem muayenesinde laboratuvar analiz uygulamaları PRATİK: Ameliyat sonrası bakım kriterleri ve uygulama yöntemleri.						
Mezuniyet Koşulları	13-	PRATİK: Kalbin muayenesi: Elektrokardiyografi PRATİK: Küçük ruminantlarda dış genital organların muayene muayenesi uygulamaları PRATİK: Anal kese muayenesi ve kullanılan ilaçlar						
Eğitim tarzı	14-	PRATİK: Monitör kullanımı ve takibi PRATİK: Küçük ruminantlarda dış genital organlarının ultrasonografik muayenesi uygulamaları PRATİK: Eklem hastalıkları, klinik belirtiler						
Bölüm veya Anabilim Dalı Başkanı	15-	PRATİK: Monitörize edilen hastalarda takip ve müdahale PRATİK: Küçük ruminantlarda dış genital sistem muayenesinde laboratuvar analiz uygulamaları, Supervised selflearning PRATİK: Eklem hastalıklarında eklem içi enjeksiyonlar ve tedavi yöntemleri						
	16-							
	17-							
	18-							
	19-							
	20-							

ASLI GIBİDİR
KARAKUS
Fakülte Sekreteri
JULYEN

	kazanımlarını, işleme ve değerlendirme yöntemlerini ve ders kaynaklarını bilir
2-	Genel muayene yöntemleri: Muayene, palpasyon, perküsyon, oskültasyon. Hayvan türlerine ve hastalıklarına göre muayene işlemlerini bilir ve uygular. Muayene öncesi hazırlık, hayvan türlerine göre yaklaşım, ve alınması gereken tedbirleri uygular. Klinik muayene sırasında hayvanlara nasıl yaklaşılacağını ve dizginleneceğini bilir
3-	HGenel muayene yöntemleri: Vücut ısısının ölçülmesi, Lenf sisteminin incelenmesi, Sistemik hastalıklara göre hastaya yaklaşımı bilir ve uygular. Muayene sistematik planlar, anamnez alır, genel muayene yapar. Hayvan yatırma yöntemlerini ve uygulamalarını bilir. Hayvanların kalp, solunum ve nabız değerlerini ölçebilir
4-	Hayvanlarda kan alma ve damar içi kateter yerleştirmeyi, sindirim sistemi hastalıklarında muayene işlemlerini bilir ve uygular. Muayene ekipmanlarını kullanabilir. Hayvanların parenteral enjeksiyon bölgelerini ve uygulamasını bilir, intravenöz solüsyonları intravenöz olarak uygulayabilir.
5-	Hayvanlarda enjeksiyon yöntemlerini, solunum sistemi hastalıklarında muayene işlemlerini bilir ve uygular. İneklerde genital sistemin tam muayenesini yapar. Asepsi ve antisepsi kurallarını bilir.
6-	Yardımcı Muayene Yöntemleri: Hematolojik incelemeler, kas-iskelet sistemi hastalıklarında muayene prosedürlerini bilir ve uygular. Küçük ruminantlarda genital sistemin tam muayenesini yapar. Operatörün operasyona hazırlanmasını, steril önlük ve eldiven kullanımını bilir
7-	Yardımcı Muayene Yöntemleri: Göz hastalıklarında biyokimyasal testleri, muayene işlemlerini bilir ve uygular. Anamnez alabilir, muayene ve palpasyon bulgularını değerlendirebilir.
8-	Yardımcı Muayene Yöntemleri: Parazit muayeneleri, kulak hastalıklarında muayene prosedürlerini bilir ve uygular. Röntgen çekim pozisyonlarını bilir ve uygular.
9-	Deri muayenesi muayenesi: kıl örtüsü, deri rengi, nem, koku, elastikiyet; deri lezyonlarını, ameliyathane, ameliyathane ekipmanlarını tanıır. Sterilizasyon ünitesinde setlerin nasıl ayrılacağını ve sterilizasyon işleminin nasıl yapılacağını bilir.
10-	Deri muayenesi: sıyrıklar, sitoloji, ahşap lamba, diff quik boyama, aspirasyon biyopsisi, görüntüleme (radyoloji, skopi, ultrasonografi) cihazlarını tanıır ve kullanır. Hasta hayvanların ameliyat öncesi hazırlıklarını bilir

*Dersin program yeterliliklerine katkı seviyesi

1-	Mesleki, hayvan refahı, müşteri, halk sağlığı, toplum ve çevre ile ilgili hususlar da dâhil olmak üzere veteriner hekimlerin içinde çalışması gereken etik ve yasal çerçeveyi anladığını gösterecek şekilde hareket etmek.	☆☆☆☆☆
2-	Bilimsel araştırma yöntemlerini, temel ve uygulamalı araştırmaların bilime katkısını ve 3R ilkesinin (Replacement, Reduction, Refinement) uygulanmasını anlamak.	☆☆☆☆☆
3-	Veteriner hekimliği uygulamaları ile ilgili organizasyon, yönetim ve mevzuat hakkında temel bilgi sahibi olduğunu göstermek.	☆☆☆☆☆
4-	Veteriner hekimin faaliyet gösterdiği ekonomik ve duygusal bağlamı anlamak.	☆☆☆☆☆
5-	Veteriner hekimin çalıştığı yerde kendisinin, hastaların, müşterilerin, meslektaşlarının ve çevrenin sağlık ve biyogüvenliğini korumak, izlemek ve geliştirilmesine katkıda bulunmak	☆☆☆☆☆
6-	Kalite güvence ilkeleri hakkında bilgi sahibi olduğunu göstermek; mesleki uygulamalarında risk yönetimi ilkelerini uygulamak.	☆☆☆☆☆
7-	İlgili kitleye uygun bir dil kullanarak, gizlilik ve mahremiyete tam saygı göstererek müşteriler, halk, profesyonel meslektaşlar ve sorumlu makamlarla etkili bir şekilde iletişim kurabilmek.	☆☆☆☆☆
8-	İletişim, liderlik, yönetim, ekip çalışması, karşılıklı saygı ve diğer sosyal beceriler dahil olmak üzere kişiler arası etkili etkileşim ilkelerini uygulamak.	☆☆☆☆☆
9-	Doğru klinik ve müşteri kayıtlarını, gerektiğinde vaka raporlarını ilgilileri için tatmin edici bir biçimde hazırlamak.	☆☆☆☆☆
10-	Hizmetlerin sunumunda multidisipliner bir ekibin üyesi olarak etkin bir şekilde çalışmak ve tüm ekip üyelerinin katkısını kabul etmek.	☆☆☆☆☆
11-	Literatürü ve sunumları eleştirel bir gözle inceleyebilmek ve değerlendirebilmek.	☆☆☆☆☆
12-	Veteriner iyi klinik uygulamaları ile araştırma temelli ve kanıta dayalı veteriner hekimliği sağlamak için "Tek Sağlık" ilkelerini anlamak ve uygulamak.	☆☆☆☆☆
13-	Kanıtları eleştirel ve akılcı bir şekilde analiz etme, yetersiz olunan konularla başa çıkma, beklenmedik durumlarla başa çıkma, bilgi ve becerileri çeşitli senaryolara ve bağlamlara uyarlama becerisini göstermek.	☆☆☆☆☆
14-	Hayvanların, insanların ve çevrenin sağlık, güvenlik ve refahının yanı sıra Birleşmiş Milletler Sürdürülebilir Kalkınma Hedeflerini teşvik etmek amacıyla veteriner hekimliği mesleğinin ve Tek Sağlık kavramının ilerlemesine katkıda bulunmak.	☆☆☆☆☆
15-	Kişisel ve mesleki sınırlarını tanımak ve gerektiğinde profesyonel tavsiye, yardım ve destek alacağını bilme becerisini göstermek.	☆☆☆☆☆
16-	Yaşam boyu öğrenmeye ve mesleki gelişime bağlılık göstermek. Bu, mesleki deneyimin kaydedilmesini, paylaşılmasını, performans ve yetkinliği geliştirmek için önlemler alınmasını içerir.	☆☆☆☆☆
17-	Mesleki performansı iyileştirmek için düzenli olarak öz denetim ve akran grubu incelemesi gibi süreçlere katılmak.	☆☆☆☆☆
18-	Hayvan ya da hayvan gruplarında bulunan hayvanların geçmişi ile ilgili ilgili doğru elde edebilmek.	☆☆☆☆☆
19-	Hasta hayvanları güvenli bir şekilde ve hayvana saygı göstererek tutmak ve zapt etmek, bu tekniklerin uygulanması için yardımcı personellere talimat vermek.	☆☆☆☆☆
20-	Eksiksiz bir klinik muayene gerçekleştirmek ve klinik karar verme becerisini göstermek.	☆☆☆☆☆
21-	Uygun tedavi planları geliştirmek, mevcut kaynaklar ile uygun halk sağlığı ve çevresel hususları göz önünde bulundurarak bakımları altındaki hayvanın yararına olacak şekilde tedavi uygulamak.	☆☆☆☆☆
22-	Acil bir durumda müdahale etmek ve yaygın hayvan türlerinde ilk yardım uygulamak. Durumsal aciliyete öncelik vermek ve kaynakları buna göre tahsis etmek.	☆☆☆☆☆
23-	Bir hayvanın ya da hayvan grubunun fiziksel, refah ve beslenme durumunu değerlendirmek ve müşteriye hayvancılık, besleme, üreme, üretim, refah, bireysel sağlık, sürü sağlığı ve halk sağlığı ilkeleri hakkında tavsiyelerde bulunmak.	☆☆☆☆☆
24-	Örnekleri toplamak, muhafaza etmek ve nakletmek, uygun teşhis testlerini seçmek, test sonuçlarını yorumlamak ve sınırlamalarını anlamak.	☆☆☆☆☆
25-	Meslektaşlarla açık bir şekilde iletişim kurmak, sevk ve teşhis hizmetlerinde iş birliği yapmak.	☆☆☆☆☆
26-	Temel tanı ekipmanlarını kullanmak, hastalara iyi sağlık ve güvenlik uygulamaları kapsamında ve de mevcut yönetmeliklere uygun şekilde etkili bir muayene gerçekleştirmek.	☆☆☆☆☆
27-	Dijital araçların ve yapay zekanın veteriner hekimliğe katkısını bilmek ve kullanmak.	☆☆☆☆☆
28-	İhbarı mecburi, rapor edilebilir ve zoonotik hastalıkların yanı sıra hayvanlara yönelik kötü muamele durumlarla ilgili belirtileri tanımak ve ilgili makamlara bildirmek de dahil olmak üzere uygun önlemleri almak.	☆☆☆☆☆
29-	Hayvan bakımı ve refahı, hayvan hareketleri, bildirilmesi zorunlu ve rapor edilebilir hastalıklar, antimikrobiyallerin bilinçli kullanımı da dahil olmak üzere ilaçların kullanımı ile ilgili bilgi ve mevzuata ilişkin uygun kaynaklara erişmek.	☆☆☆☆☆
30-	İlaçları mevzuata ve en son kılavuzlara uygun olarak doğru ve sorumlu bir şekilde reçete etmek ve dağıtmak.	☆☆☆☆☆
31-	Şüpheli advers ilaç reaksiyonlarını uygun kanallar aracılığıyla ilgili resmi kurumlara bildirmek.	☆☆☆☆☆

32-	Biyogüvenlik için protokoller hazırlamak, çalıştığı yerin biyogüvenliğini değerlendirmek ve protokolleri doğru şekilde uygulamak.	☆☆☆☆☆
33-	Aseptik prosedürleri uygun şekilde gerçekleştirmek	☆☆☆☆☆
34-	Sedasyon, genel ve bölgesel anesteziyi güvenli bir şekilde uygulamak; kimyasal hareketsizleştirme yöntemlerini uygulamak.	☆☆☆☆☆
35-	Ağrıyı önlemek, değerlendirmek ve yönetmek.	☆☆☆☆☆
36-	Ötenazinin ne zaman uygun olduğunu bilmek, bunu hayvana ve sahiplerine saygı göstererek, uygun bir yöntem kullanarak, orada bulunanların güvenliğini de göz önünde bulundurarak gerçekleştirmek; karkasın etik ve yasal olarak imha edilmesi konusunda tavsiyelerde bulunmak.	☆☆☆☆☆
37-	Örnek alma, sevk etme ve raporlama dahil olmak üzere tüm yaygın hayvan türlerinde nekropsi yapmak.	☆☆☆☆☆
38-	Refah unsurlarına dikkat etmek, sistematik kaba post-mortem muayene ve gözlemleri kaydetmek, dokuları örnekleme, saklama ve taşıma dahil olmak üzere gıda üreten hayvanların anti-mortem muayenesini yapmak.	☆☆☆☆☆
39-	İlgili gıda teknolojisi de dahil olmak üzere, hayvansal kaynaklı ürünlerin kalite ve güvenliğini etkileyen koşulları doğru bir şekilde belirlemek için gıda ve yem denetimi yapmak.	☆☆☆☆☆
40-	İnsan sağlığının korunması, muhafazası ve iyileştirilmesine katkıda bulunma kapsamında hayvanlar, hayvansal ürünler ve yan ürünlerle doğrudan ya da dolaylı ilgisi olan koşulları belirleyerek halk sağlığını korumak.	☆☆☆☆☆
41-	Kabul edilmiş hayvan sağlığı, hayvan refahı, halk sağlığı ve çevre sağlığı standartları doğrultusunda, hastahğa ve türe uygun önleyici ve eradikasyon programları hakkında tavsiyelerde bulunmak ve bunları uygulamak.	☆☆☆☆☆
42-		☆☆☆☆☆
43-		☆☆☆☆☆
44-		☆☆☆☆☆
45-		☆☆☆☆☆

Yıldızların sayısı 1'den (en az) 5'e (en fazla) kadar katkı seviyesini ifade eder

Planlanan öğretim faaliyetleri, öğretme metodları ve AKTS iş yükü

	Sayısı	Süresi (saat)	Sayı*Süre (saat)
Yüz yüze eğitim	15	4	60
Sınıf dışı ders çalışma süresi (ön çalışma, pekiştirme)	10	1	10
Ödevler	0	0	0
Sunum / Seminer hazırlama	5	1	5
Kısa sınavlar	0	0	0
Ara sınavlara hazırlık	5	2	10
Ara sınavlar	1	2	2
Proje (Yarıyıl ödevi)	0	0	0
Laboratuvar	0	0	0
Arazi çalışması	0	0	0
Yarıyıl sonu sınavına hazırlık	5	2	10
Yarıyıl sonu sınavı	1	3	3
Araştırma	0	0	0
Toplam iş yükü			100
AKTS			4.00

Değerlendirme yöntemleri ve kriterler

Yarıyıl içi değerlendirme	Sayısı	Katkı Yüzdesi
Ara sınav	0	0
Kısa sınav	0	0
Ödev	1	100
Yarıyıl içi toplam		100
Yarıyıl içi değerlendirmelerin başarıya katkı oranı		40
Yarıyıl sonu sınavının başarıya katkı oranı		60
Genel toplam		100

Önerilen veya zorunlu okuma materyalleri

Ders kitabı	Alaçam, E., Şahal, M. 1997. Sığır hastalıkları, Medisan, Ankara.
Yardımcı Kaynaklar	Alaçam, E., Şahal, M. 1997. Sığır hastalıkları, Medisan, Ankara. 2. Aytuğ, N., Yavuz, H.M., Soylu, M.K. 1997. Köpek ve Kedi Hastalıkları, Reprodüksiyon, Beslenme, Bakım ve Eğitim, F. Özsan Matbaacılık, Bursa. 3. Turgut, K., Ok, M. 1997. Veteriner Gastroenteroloji, Mikro Dizgi, Konya. 4. İmren, H.Y. 1998. Kedi ve Köpek Hastalıkları, Medisan, Ankara 5. Ettinger, S.J., Feldman E.C. 2000. Textbook of Veterinary Internal Medicine Diseases of the Dog and Cat, W. B. Saunders Company, Philadelphia, Newyork. 6. Smith, B.P. 1996. Large Animal Internal Medicine, Mosby Year Book, London, Boston, Philadelphia. 7. Turgut, K. 2000. Veteriner Klinik Laboratuvar Teşhis. 2. Baskı, Bahçivanlar. 8. Gül, Y. 2002. Geviş Getiren Hayvanların İç Hastalıkları, Özkan Matbaacılık Ltd. Şti., Ankara.

Ders ile ilgili dosyalar

ASLI GİBİDİR

İsmail KARAKUŞ
Fakülte Sekreteri

26

Üniversite Hakkında

Önlisans

Lisans

Yüksek Lisans

Doktora

Bilgiler

Lisans > Veteriner Fakültesi > Veteriner > PROPEDÖTİK I

Bilgi Paketi Nedir?	Dersin adı	Dersin seviyesi	Dersin kodu	Dersin tipi	Dersin dönemi	Yerel kredi	AKTS kredisi	Ders bilgileri
Nasıl Giriş Yapabilirim?	PROPEDÖTİK I	Birinci düzey	3.1.02	Zorunlu	5	3.00	3.00	Yazdır
Düzenlemeleri Nasıl Yapabilirim?	Dersin tanımı Ön koşul dersleri Yok Eğitimin dili Türkçe, İngilizce (Yabancı öğrenciler tarafından seçilmesi durumunda İngilizce olarak anlatılabilir) Koordinatör DR. ÖĞR. ÜYESİ GENCAY EKİNCİ Dersi veren öğretim eleman(lar)ı DR. ÖĞR. ÜYESİ GENCAY EKİNCİ (İç Hastalıkları A.D.) DR. ÖĞR. ÜYESİ EMRE TÜFEKÇİ (Yabancı Hayvan Hastalıkları A.D.) DR. ÖĞR. ÜYESİ ALI ERDEM ÖZTÜRK (Dölerme Suni Tohumlama ve Androloji A.D.) ARAŞ. GÖR. DR. UMUT ALPMAN (Cerrahi A.D.) ARAŞ. GÖR. DR. YUNUS EMRE ATAY (Doğum ve Jinekoloji A.D.) Yardımcı öğretim eleman(lar)ı Araş. Gör. Gökçen PERK, Arş. Gör. HAZAL AYSIN ASLAN, Celil BENDEŞ (Doktora Öğrencisi) Dersin verilme şekli Yüz yüze Dersin amacı Bu derste, öğrencilerin klinik uygulamalara başlamadan önce çiftlik hayvanı, at ve pet hayvanlarının (kedi, köpek) genel ve özel muayene yöntemlerini ve klinikte kullanılan temel prosedürleri ve temel teşhis yöntemlerini öğrenmeleri amaçlanmaktadır. Dersin tanımı 3.1.02 Propedötik-I dersi; İç Hastalıkları Anabilim Dalı, Cerrahi Anabilim Dalı, Doğum ve Jinekoloji Anabilim Dalı, Dölerme, Suni Tohumlama ve Androloji Anabilim Dalı, Yabancı Hayvan Hastalıkları Anabilim Dalı tarafından multidisipliner olarak haftada 3 saat süreyle anlatılan teorik bir derstir. Dersin uygulaması klinik derslerinde (intra-mural ve extra-mural) yaptırılmaktadır.							
Dersin tanımı								
Ders içeriği								
Dersin öğrenme çıktıları								
Program yeterliliklerine katkı seviyesi								
Öğrenim faaliyetleri ve AKTS işyükü								
Değerlendirme yöntemleri ve kriterler								
Önerilen veya zorunlu kaynaklar								
Ders ile ilgili dosyalar								

Kazanılan Derece	Dersin içeriği							
Derece Seviyesi	1-	Dersin amacı, içeriği, öğrenme çıktıları, kazandırılması hedeflenen beceriler, dersin işleme şekli, ölçme değerlendirme yöntemleri öğrenciler ile paylaşılacaktır. Fakültemiz hastanesi doğum ve jinekoloji klinik uygulamalarında özelinde uyulması gereken biyogüvenlik kuralları ve muhtemel tehlikeler öğrencilerle paylaşılacak ve alınması gereken önlemler hakkında bilgi aktarımı yapılacaktır. Yabancı Hayatın Önemi, İnsan, Hayvan ve Çevre Sağlığı ve İnsan-Yaban Hayatı Arayüzü, Türkiye'de Yaban Hayvanları Koruma ve Rehabilitasyon Merkezleri ve Milli Parklarımız						
Kabul ve Kayıt Koşulları	2-	Yaban Hayvan Taksonomi ve Sınıflandırılması ve Türkiye'deki Kanatlı, Memeli ve Omurgasız Yabancı Hayvan Türleri ve Endemik Türler, Yaban Hayvan Hastalıklarına Klinik Yaklaşım						
Önceki Öğrenimin Tanınması	3-	Dölerme ve Suni Tohumlama A.D.						
Yeterlilik Koşulları ve Kuralları	4-	Dölerme ve Suni Tohumlama A.D., Supervised selflearning						
Program Profili	5-	Doğum ve Jinekoloji klinik uygulamalarında hasta sahibi, diğer meslektaşlar ve yardımcı personeller ile iletişim hakkında bilgi verilecektir. Köpeklerde dişi genital organların muayenesi, Kedilerde dişi genital organların muayenesi..						
Program Yeterlilikleri	6-	Köpek ve kedilerde dişi genital organların ultrasonografik muayenesi, Dişi köpek ve kedilerde cerrahi kısırlaştırma, İneklere genital organların muayenesi, Supervised selflearning						
Örnekleriyle Mezunların Mesleki Profilleri	7-	Cerrahi A.D.						
Üst Derece Programlarına Geçiş	8-	Cerrahi A.D., Seminerler						
Müfredat Dersleri ve AKTS Kredileri	9-	Vize Sınavı						
Sınav Yönetmeliği, Ölçme ve Değerlendirme	10-	Cerrahi A.D.						
Mezuniyet Koşulları	11-	Cerrahi A.D., Supervised selflearning						
Eğitim tarzı	12-	İç Hastalıkları A.D: Şikayet ve anamnez bilgisi öğrenme, Eşgal, Hastanın duruşu (singlament), Hasta veya hastaların geçmiş bilgileri, Çiftliğin geçmiş bilgileri, Çevrenin gözlenmesi, Hastanın kısaca gözlemi, Hayvanın detaylı gözlemi, Hayvanın sistemik muayenesi, İleri araştırma teknikleri, Hastalık, semptom, tanı, patogeneze, tedavi ve korunma, prognoz, Genel ve özel muayene yöntemleri (inspeksiyon, koku, ölçme muayeneleri, palpasyon, perküsyon), Özel muayene yöntemleri (oskültasyon, punksiyon, biyopsi, sondalama), Derinin muayenesi (kıl örtüsünün durumu, derinin elastikiyeti, derinin rutubeti, derinin rengi, derinin kokusu, derinin sıcaklığı, deride şişkinlikler, deri üzerinde lezyonlar, deri yangıları vb.)						
Bölüm veya Anabilim Dalı Başkanı	13-	İç Hastalıkları A.D: Derinin muayenesi (deri kazıntısı alma, trichography, Wood's Lambası, yapışkan bant tekniği, pire tarağı), Lenf sisteminin muayenesi (lenf yumruları, hayvan türlerine göre palpe edilebilen lenf yumruları), Mukozaların muayenesi, mukozal renk değişiklikleri (solgunluk, kızarıklık, sarılık, siyanozis, peteşi, vibises, ekimoz), Vücut sıcaklığı ölçülmesi, ateş, ateş tipleri (septik ateş, aseptik ateş), hipertermi, hipotermi, kollaps, kapillar dolum zamanının ölçülmesi, Dolaşım sisteminin muayenesi (senkop, şok, nabız, arterlerin ve venaların muayenesi, nabız alınan damarlar),						
	14-	İç Hastalıkları A.D: Dolaşım sisteminin muayenesi (kalbin muayenesi, kalbin oskültasyonu, taşikardi, bradikardi, üfürümler, kan alınan ve intraket yerleştirilen damarlar), Dolaşım sisteminin muayenesi (Elektrokardiografi, Ekokardiyografi, Kan Muayeneleri (tam kan sayımı, biyokimyasal analizler, koagülasyon analizi), Kan transfüzyonu, kan grupları, kemik iliği ve dalağın muayenesi						
	15-	İç Hastalıkları A.D: Solunum sisteminin muayenesi (solunum sistemi organları, respirasyon, solunumun kontrolü, solunum tipi, solunum güçlüğü), Supervised selflearning						
	16-							
	17-							
	18-							
	19-							
	20-							

Dersin öğrenme çıktıları

- 1- Öğrenciler temel biyogüvenlik uygulamalarını öğrenir. Öğrenci bu derste dolaşım sisteminin muayenesini; senkop, bayılma, şok ve şok tiplerini (anafilaktik, hipovolemik, hemorajik), nabız almayı, hayvan türlerine göre nabız frekansını, nabız alınan damarları, arterlerin ve venaların muayenesini öğrenir.

ASLI GIBİDİR
 İMZA
 KURULUŞ
 SEKRETERİ

Sca

2-	Dünyada Yaban Hayatı uygulamaları, Yaban Hayatına varlığının devam etmesi amacı ile alınan uluslararası tedbirler ve Yaban Hayatına ilişkin muhtemel tehditleri öğrenir. Türkiye'de Yabani Hayvanların korunması yönündeki yasal düzenlemeleri, bu düzenlemelerin hazırlanması ve yaban hayatını koruma, kontrol, takip, tedavi ve üretiminden sorumlu kamu kurum ve kuruluşlarını öğrenir.
3-	Yaban hayvanlarındaki sınıflandırma ve isimlendirme ile birlikte ülkemizde bulunan yaban hayatı varlığı, karasal ve deniz memeleri ve göçmen/yırtıcı kuş türleri, bu türlerin sayılarını ve bölgesel dağılımlarını öğrenir. Yırtıcı kuşlarda ve karasal memeli yabani hayvanlarda zaptırap, yakalama, taşıma, nakil ve ön klinik muayene metodlarını öğrenir. Yırtıcı kuşlarda ve karasal memeli yabani hayvanlarda klinik muayene teknikleri ile birlikte, vital bulguların değerlendirilmesi, kan alma, intravenöz, subkutan ve intramusküler enjeksiyon bölgelerini öğrenir.
4-	Öğrenci bu derste özel muayene yöntemlerinden kulakla yapılan muayeneyi (kulakla veya stetoskopiyle yapılan oskültasyonu), punksiyon, biyopsi almayı (insizyonel,eksizyonel, punc biyopsi, ince iğne biyopsisi) ve sonda uygulamayı (burun meri sondası, mide sondası, idrar sondası, vd..) öğrenir. Öğrenci bu derste derinin kıl örtüsünün durumu, derinin elastikiyeti, derinin rutubeti, derinin rengi, derinin kokusu, derinin sıcaklığı, deride şişkinlikleri, deri üzerinde lezyonları ve deri yangırlarını nasıl muayene edeceğini öğrenir. Hangi alet ve ekipmanlarını kullanacağını öğrenir.Öğrenci bu derste hayvan sahibinden anamnez almayı, anamnez sorularını, hastanın öyküsünü, geçmiş bilgilerini nasıl edineceğini ve hayvanın eşgaliyi tanımlamayı öğrenir. Ayrıca, hastalıkla ilişkili olabilecek çevresel faktörleri gözlemlemeyi, hayvanın duruşunu, ve hayvanı ve sürüyü detaylı olarak gözlemlemeyi öğrenir. Öğrenci bu derste hastalık, semptom (klinik belirtir), vido goysekliginin ölçülmesi, vd...), palpasyon muayenesi, perküsyon muayenesini öğrenir. Öğrenci bu özel muayene yöntemlerinde kullanılan cihaz, alet ve ekipmanları (ışık kaynağı, mikroskop, büyüteç, oftalmoskop, endoskop, bronkoskop, ultrasonografi) ve bunların klinik kullanımdaki yerini öğrenir.
5-	Doğum ve jinekoloji klinik uygulamalarında biyogüvenlik önlemlerini alır. Doğum ve jinekoloji kapsamında pet hayvanları veya ekonomik hayvanlarda teşhis-tedavi yaklaşımındaki farkları bilir. Anamnez almak için hayvan sahipleri ile iletişim kurabilir. Meslektaşları ile konsültasyon için iletişim kurabilir.Köpeklerin ve kedilerin seksüel siklus fizyolojisinde farklı dönemlerdeki spesifik klinik semptomları tanıır.Bir köpeğin ve kedinin jinekolojik muayenesine hazırlık aşamasında gerekli prosedürleri bilir. Kullanılan aletleri tanıır.Köpeklerinve kedilerin genital organ muayenesinde izlenecek olan sistematigi bilir.Bir köpeğin ve kedinin jinekolojik muayenesi kapsamında detaylı anamnez alabilir.Köpeklerin ve kedilerin klinik muayenesinde genital organların inspeksiyonu ile fizyolojik veya patolojik semptomları bilir. Köpekte Vajinal muayene tekniğini ve seksüel siklusa vajinanın spesifik bulgularını bilir.Vajinal sitolojik örnek alma tekniğini, preparat hazırlama, pratik boyama yöntemleri, ve hücre tiplerini bilir.
6-	Ultrasonun temel çalışma prensibini öğrenir. Ultrasonografinin genital organ muayenesindeki önemini ve kullanım amaçlarını öğrenir.Ultrasonografi öncesi hasta ve hekimin hazırlığını öğrenir. Dişi genital organların ultrasonografik muayenesini öğrenir.Gebelik tanısında ultasonografinin kullanımını öğrenir. Ultrasonografide fotometri tekniklerini öğrenir.Kısırlaştırmanın endikasyonlarını öğrenir. Kısırlaştırma için ideal zamanı öğrenir.Kısırlaştırılacak kedi ve köpekte aranan şartları öğrenir. Kısırlaştırma endikasyonları konusunu hayvan sahipleri ile eleştirel yaklaşımla tartışabilir.İneklerin seksüel siklus fizyolojisinde farklı dönemlerdeki spesifik klinik semptomları tanıır.Östrus tespitinde kullanılan klinik ve teknolojik araçları bilir. İneklere östrusun klinik semptomlarını etkileyen faktörleri bilir. İneklere klinik muayenesinde genital organların inspeksiyonu ile görülebilen fizyolojik veya patolojik semptomları tanıır.İneklere rektal muayenenin amaçlarını öğrenir.Rektal muayeneye hazırlık, gerekli olan ekipmanlar muayenede dikkat edilecek hususları öğrenir. Rektal ultrasonografi ile genital organların muayene sistematigiğini öğrenir. Rektal muayene ve ultrasonografi ile gebelik tanısını öğrenir.
7-	Öğrenci bu derste lenfatik sistem muayenesini, lenf yumrularını, hayvan türlerine göre palpe edilebilen lenf yumrularının lokalizasyonunu, sağlıklı ve hasta hayvanlarda lenf yumrularında görülebilecek değişiklikleri öğrenir.
8-	Öğrenci bu derste, hayvanlarda görülebilen mukozaların muayenesini, normal mukoza rengini, hastalık durumlarında mukozaki renk değişikliklerini (solgunluk, kızarıklık, sarılık, siyanozis) ve kanama, peteşi, vibises, ekimoz gibi primer ve sekonder lezyonları öğrenir. Öğrenci bu derste deri hastalıklarının teşhisinde kullanılan özel muayene yöntemlerini (yüzeysel ve derin deri kazıntısı alma, trichography, Wood's Lambası kullanma, yapışkan bant tekniğini, pire tarağı kullanma) öğrenir.
9-	Öğrenci bu derste hayvanlardan vücut sıcaklığının nasıl ölçüldüğünü, ateş kavramını ve ateş tiplerini (septik ateş, aseptik ateş), vücut sıcaklığının yükselmesi (hipertermi) ile ateş arasındaki farkları, hipotermi, kollaps ve kapillar dolum zamanının ölçülmesini öğrenir.
10-	Öğrenci bu derste dolaşım sisteminin muayenesini; kalbin muayenesi, kalbin oskültasyonunu, oskültasyon bölgelerini, normal kalp seslerini, taşikardi, bradikardi, üfürüm gibi kavramları, kan alınan ve intraket yerleştirilen damarları öğrenir. Öğrenci bu derste dolaşım sisteminin muayenesinde kullanılan yöntemleri (elektrokardiografi, ekokardiografi) ve kan muayenelerini (tam kan sayımı, biyokimyasal analizler, koagülasyon analizi, vd..) öğrenir. Hayvan türlerine göre referans değerleri ve bu parametreleri yorumlamayı öğrenir. Öğrenci bu derste kan transfüzyonunun nasıl yapıldığını, hayvanlarda görülen kan gruplarını, kan grubu eşleştirme testlerini, donör seçimini, kemik iliği ve dalağın nasıl ve hangi yöntemlerle muayene edileceğini öğrenir. Öğrenci bu derste solunum sisteminin muayenesini; solunumun kontrolünü, solunum tiplerini (kostal, abdominal, kosto-abdominal), solunum güçlüğünü ve tiplerini (inspiratorik dispne, ekspiratorik dispne) öğrenir. Ayrıca burun boşluğunun inspeksiyonla muayenesini ve kullanılan alet ve ekipmanları (rinoskopi) ve bunların endikasyonlarını öğrenir.

Dersin program yeterliliklerine katkı seviyesi

1-	Mesleki, hayvan refahı, müşteri, halk sağlığı, toplum ve çevre ile ilgili hususlar da dâhil olmak üzere veteriner hekimlerin içinde çalışması gereken etik ve yasal çerçeveyi anladığını gösterecek şekilde hareket etmek.	☆☆☆☆☆
2-	Bilimsel araştırma yöntemlerini, temel ve uygulamalı araştırmaların bilime katkısı ve 3R ilkesinin (Replacement, Reduction, Refinement) uygulanmasını anlamak.	☆☆☆☆☆
3-	Veteriner hekimliği uygulamaları ile ilgili organizasyon, yönetim ve mevzuat hakkında temel bilgi sahibi olduğunu göstermek.	☆☆☆☆☆
4-	Veteriner hekimin faaliyet gösterdiği ekonomik ve duygusal bağlamı anlamak.	☆☆☆☆☆
5-	Veteriner hekimin çalıştığı yerde kendisinin, hastaların, müşterilerin, meslektaşlarının ve çevrenin sağlık ve biyogüvenliğini korumak, izlemek ve geliştirilmesine katkıda bulunmak	☆☆☆☆☆
6-	Kalite güvence ilkeleri hakkında bilgi sahibi olduğunu göstermek; mesleki uygulamalarında risk yönetimi ilkelerini uygulamak.	☆☆☆☆☆
7-	İlgili kitleye uygun bir dil kullanarak, gizlilik ve mahremiyete tam saygı göstererek müşteriler, halk, profesyonel meslektaşlar ve sorumlu makamlarla etkili bir şekilde iletişim kurabilmek.	☆☆☆☆☆
8-	İletişim, liderlik, yönetim, ekip çalışması, karşılıklı saygı ve diğer sosyal beceriler dahil olmak üzere kişiler arası etkili etkileşim ilkelerini uygulamak.	☆☆☆☆☆
9-	Doğru klinik ve müşteri kayıtlarını, gerektiğinde vaka raporlarını ilgilileri için tatmin edici bir biçimde hazırlamak.	☆☆☆☆☆
10-	Hizmetlerin sunumunda multidisipliner bir ekibin üyesi olarak etkin bir şekilde çalışmak ve tüm ekip üyelerinin katkısını kabul etmek.	☆☆☆☆☆
11-	Literatürü ve sunumları eleştirel bir gözle inceleyebilmek ve değerlendirebilmek.	☆☆☆☆☆
12-	Veteriner iyi klinik uygulamaları ile araştırma temelli ve kanıta dayalı veteriner hekimliği sağlamak için "Tek Sağlık" ilkelerini anlamak ve uygulamak.	☆☆☆☆☆
13-	Kanıtları eleştirel ve akılcı bir şekilde analiz etme, yetersiz olunan konularla başa çıkma, beklenmedik durumlarla başa çıkma, bilgi ve becerileri çeşitli senaryolara ve bağlamlara uyarlama becerisini göstermek.	☆☆☆☆☆
14-	Hayvanların, insanların ve çevrenin sağlık, güvenlik ve refahının yanı sıra Birleşmiş Milletler Sürdürülebilir Kalkınma Hedeflerini teşvik etmek amacıyla veteriner hekimliği mesleğinin ve Tek Sağlık kavramının ilerlemesine katkıda bulunmak.	☆☆☆☆☆

15-	Kişisel ve mesleki sınırlarını tanımak ve gerektiğinde profesyonel tavsiye, yardım ve destek alacağını bilme becerisini göstermek.	☆☆☆☆☆
16-	Yaşam boyu öğrenmeye ve mesleki gelişime bağlılık göstermek. Bu, mesleki deneyimin kaydedilmesini, paylaşılmasını, performans ve yetkinliği geliştirmek için önlemler alınmasını içerir.	☆☆☆☆☆
17-	Mesleki performansı iyileştirmek için düzenli olarak öz denetim ve akran grubu incelemesi gibi süreçlere katılmak.	☆☆☆☆☆
18-	Hayvan ya da hayvan gruplarında bulunan hayvanların geçmişi ile ilgili ilgili doğru elde edebilmek.	☆☆☆☆☆
19-	Hasta hayvanları güvenli bir şekilde ve hayvana saygı göstererek tutmak ve zapt etmek, bu tekniklerin uygulanması için yardımcı personellere talimat vermek.	☆☆☆☆☆
20-	Eksiksiz bir klinik muayene gerçekleştirmek ve klinik karar verme becerisini göstermek.	☆☆☆☆☆
21-	Uygun tedavi planları geliştirmek, mevcut kaynaklar ile uygun halk sağlığı ve çevresel hususları göz önünde bulundurarak bakımları altındaki hayvanın yararına olacak şekilde tedavi uygulamak.	☆☆☆☆☆
22-	Acil bir durumda müdahale etmek ve yaygın hayvan türlerinde ilk yardım uygulamak. Durumsal aciliyete öncelik vermek ve kaynakları buna göre tahsis etmek.	☆☆☆☆☆
23-	Bir hayvanın ya da hayvan grubunun fiziksel, refah ve beslenme durumunu değerlendirmek ve müşteriye hayvancılık, besleme, üreme, üretim, refah, bireysel sağlık, sürü sağlığı ve halk sağlığı ilkeleri hakkında tavsiyelerde bulunmak.	☆☆☆☆☆
24-	Örnekleri toplamak, muhafaza etmek ve nakletmek, uygun teşhis testlerini seçmek, test sonuçlarını yorumlamak ve sınırlamalarını anlamak.	☆☆☆☆☆
25-	Meslektaşlarla açık bir şekilde iletişim kurmak, sevk ve teşhis hizmetlerinde iş birliği yapmak.	☆☆☆☆☆
26-	Temel tanı ekipmanlarını kullanmak, hastalara iyi sağlık ve güvenlik uygulamaları kapsamında ve de mevcut yönetmeliklere uygun şekilde etkili bir muayene gerçekleştirmek.	☆☆☆☆☆
27-	Dijital araçların ve yapay zekanın veteriner hekimliğe katkısını bilmek ve kullanmak.	☆☆☆☆☆
28-	İhbarı mecburi, rapor edilebilir ve zoonotik hastalıkların yanı sıra hayvanlara yönelik kötü muamele durumlarla ilgili belirtileri tanımak ve ilgili makamlara bildirmek de dahil olmak üzere uygun önlemleri almak.	☆☆☆☆☆
29-	Hayvan bakımı ve refahı, hayvan hareketleri, bildirilmesi zorunlu ve rapor edilebilir hastalıklar, antimikrobiyallerin bilinçli kullanımı da dahil olmak üzere ilaçların kullanımı ile ilgili bilgi ve mevzuata ilişkin uygun kaynaklara erişmek.	☆☆☆☆☆
30-	İlaçları mevzuata ve en son kılavuzlara uygun olarak doğru ve sorumlu bir şekilde reçete etmek ve dağıtmak.	☆☆☆☆☆
31-	Şüpheli advers ilaç reaksiyonlarını uygun kanalları aracılığıyla ilgili resmi kurumlara bildirmek.	☆☆☆☆☆
32-	Biyogüvenlik için protokoller hazırlamak, çalıştığı yerin biyogüvenliğini değerlendirmek ve protokolleri doğru şekilde uygulamak.	☆☆☆☆☆
33-	Aseptik prosedürleri uygun şekilde gerçekleştirmek	☆☆☆☆☆
34-	Sedasyon, genel ve bölgesel anesteziyi güvenli bir şekilde uygulamak; kimyasal hareketsizleştirme yöntemlerini uygulamak.	☆☆☆☆☆
35-	Ağrıyı önlemek, değerlendirmek ve yönetmek.	☆☆☆☆☆
36-	Ötenazinin ne zaman uygun olduğunu bilmek, bunu hayvana ve sahiplerine saygı göstererek, uygun bir yöntem kullanarak, orada bulunanların güvenliğini de göz önünde bulundurarak gerçekleştirmek; karkasın etik ve yasal olarak imha edilmesi konusunda tavsiyelerde bulunmak.	☆☆☆☆☆
37-	Örnek alma, sevk etme ve raporlama dahil olmak üzere tüm yaygın hayvan türlerinde nekropsi yapmak.	☆☆☆☆☆
38-	Refah unsurlarına dikkat etmek, sistematik kaba post-mortem muayene ve gözlemleri kaydetmek, dokuları örnekleme, saklama ve taşıma dahil olmak üzere gıda üreten hayvanların anti-mortem muayenesini yapmak.	☆☆☆☆☆
39-	İlgili gıda teknolojisi de dahil olmak üzere, hayvansal kaynaklı ürünlerin kalite ve güvenliğini etkileyen koşulları doğru bir şekilde belirlemek için gıda ve yem denetimi yapmak.	☆☆☆☆☆
40-	İnsan sağlığının korunması, muhafazası ve iyileştirilmesine katkıda bulunma kapsamında hayvanlar, hayvansal ürünler ve yan ürünlerle doğrudan ya da dolaylı ilgisi olan koşulları belirleyerek halk sağlığını korumak.	☆☆☆☆☆
41-	Kabul edilmiş hayvan sağlığı, hayvan refahı, halk sağlığı ve çevre sağlığı standartları doğrultusunda, hastalığa ve türe uygun önleyici ve eradikasyon programları hakkında tavsiyelerde bulunmak ve bunları uygulamak.	☆☆☆☆☆
42-		☆☆☆☆☆
43-		☆☆☆☆☆
44-		☆☆☆☆☆
45-		☆☆☆☆☆

Yıldızların sayısı 1'den (en az) 5'e (en fazla) kadar katkı seviyesini ifade eder

Planlanan öğretim faaliyetleri, öğretim metodları ve AKTS iş yükü

	Sayısı	Süresi (saat)	Sayı * Süre (saat)
Yüz yüze eğitim	15	3	45
Sınıf dışı ders çalışma süresi (ön çalışma, pekiştirme)	10	1	10
Ödevler	0	0	0
Sunum / Seminer hazırlama	10	1	10
Kısa sınavlar	0	0	0
Ara sınavlara hazırlık	1	3	3
Ara sınavlar	1	1	1
Proje (Yarıyıl ödevi)	0	0	0
Laboratuvar	0	0	0
Arazi çalışması	0	0	0
Yarıyıl sonu sınavına hazırlık	1	5	5
Yarıyıl sonu sınavı	1	1	1
Araştırma	0	0	0
Toplam iş yükü			75
AKTS			3.00

Değerlendirme yöntemleri ve kriterler

Yarıyıl içi değerlendirme	Sayısı	Katılı Yüzdesi
Ara sınav	1	100
Kısa sınav	0	0

8.9

Ödev	0	0
Yarıyıl içi toplam		100
Yarıyıl içi değerlendirmelerin başarıya katkı oranı		40
Yarıyıl sonu sınavının başarıya katkı oranı		60
Genel toplam		100

Önerilen veya zorunlu okuma materyalleri

Ders kitabı	Veteriner İç Hastalıklarında Klinik Muayene ve Tanı Yöntemleri (Editör; Yusuf GÜL) Veteriner İç Hastalıklarına Giriş (Hüseyin Yılmaz İmren)
Yardımcı Kaynaklar	Küçük Hayvanlarda Laboratuvar Testlerinin Yorumlanması ve Ayırıcı Tanı için Pratik Rehber (Çeviri Editörü: Prof. Dr. İhsan KELEŞ) Küçük Hayvan Klinik Teknikler (Doç. Dr. Akın KIRBAŞ - Doç. Dr. Şükrü DEĞİRMENÇAY - Doç. Dr. Mümin Gökhan ŞENOCAK) Küçük Hayvan Klinik Yöntemleri (Çeviri Editörü: Doç. Dr. Mustafa Aktaş)

Ders ile ilgili dosyalar

ASLI GİBİDİR
İsmail KARAKUS
Fakülte Sekreteri

54

Lisans > Veteriner Fakültesi > Veteriner > FİZYOATOLOJİ

Bilgi Paketi Nedir?	Dersin adı	Dersin seviyesi	Dersin kodu	Dersin tipi	Dersin dönemi	Yerel kredi	AKTS kredisi	Ders bilgileri
Nasıl Giriş Yapabiliriz?	FİZYOATOLOJİ	Birinci düzey	3.1.03	Zorunlu	5	2.00	2.00	Yazdır

Düzenlemeleri Nasıl Yapabiliriz?	Dersin tanımı							
Dersin tanımı	Ön koşul dersleri							
Ders içeriği	Herhangi bir ön koşul yoktur							
Dersin öğrenme çıktıları	Eğitimin dili							
Program yeterliliklerine katkı seviyesi	Türkçe							
Öğrenim faaliyetleri ve AKTS işyükü	Koordinatör							
Değerlendirme yöntemleri ve kriterler	DR. ÖGR. ÜYESİ DUYGU YAMAN GRAM							
Önerilen veya zorunlu kaynaklar	Ders veren öğretim elemanı(lar)ı							
Ders ile ilgili dosyalar	DR. ÖGR. ÜYESİ DUYGU YAMAN GRAM							
Kazanılan Derece	Yardımcı öğretim elemanı(lar)ı							
Derece Seviyesi	-							
Kabul ve Kayıt Koşulları	Dersin verilmiş şekli							
Önceki Öğrenimin Tanınması	Yüz yüze							
Yeterlilik Koşulları ve Kuralları	Dersin amacı							
Program Profili	Temel fizyoloji bilgilerinden yola çıkarak hastalık durumunda organ ve sistem işlevlerinde meydana gelen bozulmaların hangi yolla meydana geldiğini ve neden-sonuç ilişkisini kavrama becerisini kazandırmaktır.							
Program Yeterlilikleri	Dersin tanımı							
Örnekleriyle Mezunların Mesleki Profilleri	Organ ve sistem işlevlerinde meydana gelen bozulmaların hangi yolla meydana geldiğini ve neden-sonuç ilişkisini açıklayan bir derstir.							
Üst Derece Programlarına Geçiş								
Müfredat Dersleri ve AKTS Kredileri								
Sınav Yönetmeliği, Ölçme ve Değerlendirme								
Mezuniyet Koşulları								
Eğitim tarzı								
Bölüm veya Anabilim Dalı Başkanı								

Dersin içeriği

- 1- Dersin amacı, içeriği, işleniş, ders kaynaklarının aktarılması ve ders dönemi sonunda dersin öğrenciye kazandıracak bilgi beceri ve kazanımların vurgulanması. Öğrenci ölçme, değerlendirme ve sınav yöntemlerinin tanıtılması. Öğrencilere seminer konularının verilmesi ve dönem içinde yapılacak sunumların planlanması. Uygulama dersleri kapsamında; laboratuvar çalışmaları prensipleri ve uyulması gereken biyogüvenlik kurallarının belirtilmesi.
- 2- Hücrel düzenlenmenin fizyopatolojisi, hücre ölümü ve kanser
- 3- Konakçı-patojen ilişkileri
- 4- Sıvı-elektrolit dengesi ve ilişkili bozukluklar
- 5- Şok fizyopatolojisi
- 6- Kan dolaşım bozuklukları fizyopatolojisi
- 7- Ateş fizyopatolojisi
- 8- Seminer ve ödev sunumları
- 9- Karaciğer ve bilier sistem fizyopatolojisi
- 10- Sindirim sistemi fizyopatolojisi
- 11- Solunum sistemi fizyopatolojisi
- 12- Üreme sistemi fizyopatolojisi
- 13- Santral sinir sistemi fizyopatolojisi
- 14- Endokrin homeostazis fizyopatolojisi
- 15- Homeostatik ve toksik hastalıklar fizyopatolojisi
- 16-
- 17-
- 18-
- 19-
- 20-

Dersin öğrenme çıktıları

- 1- Hücre ve sistem fonksiyon bozukluklarını tanımlayabilir
- 2- Hücre, organ ve sistem fonksiyonlarında oluşan fizyopatolojik mekanizmaları açıklayabilir
- 3- Karşılaştığı klinik durumlarda sorunların fizyopatolojisini tanımlayabilir
- 4-
- 5-
- 6-
- 7-
- 8-
- 9-
- 10-

***Dersin program yeterliliklerine katkı seviyesi**

- 1- Mesleki, hayvan refahı, müşteri, halk sağlığı, toplum ve çevre ile ilgili hususlar da dâhil olmak üzere veteriner hekimlerin içinde çalışması gereken etik ve yasal çerçeveyi anladığını gösterecek şekilde hareket etmek.
- 2- Bilimsel araştırma yöntemlerini, temel ve uygulamalı araştırmaların bilime katkısını ve 3R ilkesinin (Replacement, Reduction, Refinement) uygulanmasını anlamak.
- 3- Veteriner hekimliği uygulamaları ile ilgili organizasyon, yönetim ve mevzuat hakkında temel bilgi sahibi olduğunu göstermek.
- 4- Veteriner hekimin faaliyet gösterdiği ekonomik ve duygusal bağlamı anlamak.

ASLI GIBİDİR
İsmail KARAKUŞ
Fakülte Sekreteri

İmza

5-	Veteriner hekimin çalıştığı yerde kendisinin, hastaların, müşterilerin, meslektaşlarının ve çevrenin sağlık ve biyogüvenliğini korumak, izlemek ve geliştirilmesine katkıda bulunmak	☆☆☆☆☆
6-	Kalite güvence ilkeleri hakkında bilgi sahibi olduğunu göstermek; mesleki uygulamalarında risk yönetimi ilkelerini uygulamak.	☆☆☆☆☆
7-	İlgili kitleye uygun bir dil kullanarak, gizlilik ve mahremiyete tam saygı göstererek müşteriler, halk, profesyonel meslektaşlar ve sorumlu makamlarla etkili bir şekilde iletişim kurabilmek.	☆☆☆☆☆
8-	İletişim, liderlik, yönetim, ekip çalışması, karşılıklı saygı ve diğer sosyal beceriler dahil olmak üzere kişiler arası etkili etkileşim ilkelerini uygulamak.	☆☆☆☆☆
9-	Doğru klinik ve müşteri kayıtlarını, gerektiğinde vaka raporlarını ilgilileri için tatmin edici bir biçimde hazırlamak.	☆☆☆☆☆
10-	Hizmetlerin sunumunda multidisipliner bir ekibin üyesi olarak etkin bir şekilde çalışmak ve tüm ekip üyelerinin katkısını kabul etmek.	☆☆☆☆☆
11-	Literatürü ve sunumları eleştirel bir gözle inceleyebilmek ve değerlendirebilmek.	☆☆☆☆☆
12-	Veteriner iyi klinik uygulamaları ile araştırma temelli ve kanıta dayalı veteriner hekimliği sağlamak için "Tek Sağlık" ilkelerini anlamak ve uygulamak.	☆☆☆☆☆
13-	Kanıtları eleştirel ve akılcı bir şekilde analiz etme, yetersiz olunan konularla başa çıkma, beklenmedik durumlarla başa çıkma, bilgi ve becerileri çeşitli senaryolara ve bağlamlara uyarlama becerisini göstermek.	☆☆☆☆☆
14-	Hayvanların, insanların ve çevrenin sağlık, güvenlik ve refahının yanı sıra Birleşmiş Milletler Sürdürülebilir Kalkınma Hedeflerini teşvik etmek amacıyla veteriner hekimliği mesleğinin ve Tek Sağlık kavramının ilerlemesine katkıda bulunmak.	☆☆☆☆☆
15-	Kişisel ve mesleki sınırlarını tanımak ve gerektiğinde profesyonel tavsiye, yardım ve destek alacağını bilme becerisini göstermek.	☆☆☆☆☆
16-	Yaşam boyu öğrenmeye ve mesleki gelişime bağlılık göstermek. Bu, mesleki deneyimin kaydedilmesini, paylaşılmasını, performans ve yetkinliği geliştirmek için önlemler alınmasını içerir.	☆☆☆☆☆
17-	Mesleki performansı iyileştirmek için düzenli olarak öz denetim ve akran grubu incelemesi gibi süreçlere katılmak.	☆☆☆☆☆
18-	Hayvan ya da hayvan gruplarında bulunan hayvanların geçmişini ilgili ilgili doğru elde edebilmek.	☆☆☆☆☆
19-	Hasta hayvanları güvenli bir şekilde ve hayvana saygı göstererek tutmak ve zapt etmek, bu tekniklerin uygulanması için yardımcı personellere talimat vermek.	☆☆☆☆☆
20-	Eksiksiz bir klinik muayene gerçekleştirmek ve klinik karar verme becerisini göstermek.	☆☆☆☆☆
21-	Uygun tedavi planları geliştirmek, mevcut kaynaklar ile uygun halk sağlığı ve çevresel hususları göz önünde bulundurarak bakımları altındaki hayvanın yararına olacak şekilde tedavi uygulamak.	☆☆☆☆☆
22-	Acil bir durumda müdahale etmek ve yaygın hayvan türlerinde ilk yardım uygulamak. Durumsal aciliyete öncelik vermek ve kaynakları buna göre tahsis etmek.	☆☆☆☆☆
23-	Bir hayvanın ya da hayvan grubunun fiziksel, refah ve beslenme durumunu değerlendirmek ve müşteriye hayvancılık, besleme, üreme, üretim, refah, bireysel sağlık, sürü sağlığı ve halk sağlığı ilkeleri hakkında tavsiyelerde bulunmak.	☆☆☆☆☆
24-	Örnekleri toplamak, muhafaza etmek ve nakletmek, uygun teşhis testlerini seçmek, test sonuçlarını yorumlamak ve sınırlamalarını anlamak.	☆☆☆☆☆
25-	Meslektaşlarla açık bir şekilde iletişim kurmak, sevk ve teşhis hizmetlerinde iş birliği yapmak.	☆☆☆☆☆
26-	Temel tanı ekipmanlarını kullanmak, hastalara iyi sağlık ve güvenlik uygulamaları kapsamında ve de mevcut yönetmeliklere uygun şekilde etkili bir muayene gerçekleştirmek.	☆☆☆☆☆
27-	Dijital araçların ve yapay zekanın veteriner hekimliğe katkısını bilmek ve kullanmak.	☆☆☆☆☆
28-	İhbarı mecburi, rapor edilebilir ve zoonotik hastalıkların yanı sıra hayvanlara yönelik kötü muamele durumlarla ilgili belirtileri tanımak ve ilgili makamlara bildirmek de dahil olmak üzere uygun önlemleri almak.	☆☆☆☆☆
29-	Hayvan bakımı ve refahı, hayvan hareketleri, bildirilmesi zorunlu ve rapor edilebilir hastalıklar, antimikrobiyallerin bilinçli kullanımı da dahil olmak üzere ilaçların kullanımı ile ilgili bilgi ve mevzuata ilişkin uygun kaynaklara erişmek.	☆☆☆☆☆
30-	İlaçları mevzuata ve en son kılavuzlara uygun olarak doğru ve sorumlu bir şekilde reçete etmek ve dağıtmak.	☆☆☆☆☆
31-	Şüpheli advers ilaç reaksiyonlarını uygun kanallar aracılığıyla ilgili resmi kurumlara bildirmek.	☆☆☆☆☆
32-	Biyogüvenlik için protokoller hazırlamak, çalıştığı yerin biyogüvenliğini değerlendirmek ve protokolleri doğru şekilde uygulamak.	☆☆☆☆☆
33-	Aseptik prosedürleri uygun şekilde gerçekleştirmek	☆☆☆☆☆
34-	Sedasyon, genel ve bölgesel anesteziyi güvenli bir şekilde uygulamak; kimyasal hareketsizleştirme yöntemlerini uygulamak.	☆☆☆☆☆
35-	Ağrıyı önlemek, değerlendirmek ve yönetmek.	☆☆☆☆☆
36-	Ötenazinin ne zaman uygun olduğunu bilmek, bunu hayvana ve sahiplerine saygı göstererek, uygun bir yöntem kullanarak, orada bulunanların güvenliğini göz önünde bulundurarak gerçekleştirmek; karkasın etik ve yasal olarak imha edilmesi konusunda tavsiyelerde bulunmak.	☆☆☆☆☆
37-	Örnek alma, sevk etme ve raporlama dahil olmak üzere tüm yaygın hayvan türlerinde nekropsi yapmak.	☆☆☆☆☆
38-	Refah unsurlarına dikkat etmek, sistematik kaba post-mortem muayene ve gözlemleri kaydetmek, dokuları örnekleme, saklama ve taşıma dahil olmak üzere gıda üreten hayvanların anti-mortem muayenesini yapmak.	☆☆☆☆☆
39-	İlgili gıda teknolojisi de dahil olmak üzere, hayvansal kaynaklı ürünlerin kalite ve güvenliğini etkileyen koşulları doğru bir şekilde belirlemek için gıda ve yem denetimi yapmak.	☆☆☆☆☆
40-	İnsan sağlığının korunması, muhafazası ve iyileştirilmesine katkıda bulunma kapsamında hayvanlar, hayvansal ürünler ve yan ürünlerle doğrudan ya da dolaylı ilgisi olan koşulları belirleyerek halk sağlığını korumak.	☆☆☆☆☆
41-	Kabul edilmiş hayvan sağlığı, hayvan refahı, halk sağlığı ve çevre sağlığı standartları doğrultusunda, hastahıya ve türe uygun önleyici ve eradikasyon programları hakkında tavsiyelerde bulunmak ve bunları uygulamak.	☆☆☆☆☆
42-		☆☆☆☆☆
43-		☆☆☆☆☆
44-		☆☆☆☆☆
45-		☆☆☆☆☆

Yıldızların sayısı 1'den (en az) 5'e (en fazla) kadar katkı seviyesini ifade eder

Planlanan öğretim faaliyetleri, öğretim metodları ve AKTS iş yükü

	Sayısı	Süresi (saat)	Sayı*Süre (saat)
Yüz yüze eğitim	15	1	15
Sınıf dışı ders çalışma süresi (ön çalışma, pekiştirme)	15	1	15
Ödevler	0	0	0
Sunum / Seminer hazırlama	5	1	5

8.6

Kısa sınavlar	0	0	0
Ara sınavlara hazırlık	0	0	0
Ara sınavlar	0	0	0
Proje (Yarıyıl ödevi)	0	0	0
Laboratuvar	15	1	15
Arazi çalışması	0	0	0
Yarıyıl sonu sınavına hazırlık	0	0	0
Yarıyıl sonu sınavı	0	0	0
Araştırma	0	0	0
Toplam iş yükü			50
AKTS			2.00

Değerlendirme yöntemleri ve kriterler		
Yarıyıl içi değerlendirme	Sayı	Katkı Yüzdesi
Ara sınav	1	70
Kısa sınav	1	20
Ödev	1	10
Yarıyıl içi toplam		100
Yarıyıl içi değerlendirmelerin başarıya katkı oranı		40
Yarıyıl sonu sınavının başarıya katkı oranı		60
Genel toplam		100

Önerilen veya zorunlu okuma materyalleri	
Ders kitabı	Ders kitabı: Dunlop and Malbert, Veterinary Pathophysiology, Blackwell Publishing, 2004 Yardımcı Kaynaklar: 1. Yılmaz, B., 2000: Fizyoloji. 2. Von Engelhardt, Wolfgang, ve ark. (ed.). Veteriner Fizyoloji. Ankara Nobel Tıp Kitabevleri, 2015.3. Cunningham, J.G., 2002: Textbook of veterinary physiology. 4. Reece, W.O., 1997: Physiology of domestic animals. 5. Dukes Veteriner Fizyoloji cilt I ve II, Editör: William O Reece, 2004
Yardımcı Kaynaklar	Güncel araştırma makaleleri, derlemeler, ilgili süreli yayımlar, internet erişimleri

Ders ile ilgili dosyalar

ASLI GİBİDİR
İsmail KARAKUŞ
Fakülte Sekreteri

Sh

Lisans > Veteriner Fakültesi > Veteriner > KANATLI HAYVAN HASTALIKLARI

Bilgi Paketi Nedir?	Dersin adı	Dersin seviyesi	Dersin kodu	Dersin tipi	Dersin dönemi	Yerel kredi	AKTS kredisi	Ders bilgileri
Nasıl Giriş Yapabilirim?	KANATLI HAYVAN HASTALIKLARI	Birinci düzey	3.1.04	Zorunlu	5	5,00	5,00	Yazdır
Düzenlemeleri Nasıl Yapabilirim?	Dersin tanımı							
	Ön koşul dersleri	There is no prerequisite.						
Dersin tanımı	Eğitimin dili	Turkish						
Ders içeriği	Koordinatör	DR. ÖĞR. ÜYESİ. İBRAHİM SÖZDUTMAZ						
Dersin öğrenme çıktıları	Dersi veren öğretim eleman(lar)ı	PROF. DR. FUAT AYDIN, PROF. DR. KADİR SEMİH GÜMÜŞSOY, PROF. DR. SEÇİL ABAY, DR. ÖĞR. ÜYESİ EMRE KARAKAYA, DOÇ. DR. AYŞE GENÇAY GÖKSU, DR. ÖĞR. ÜYESİ İBRAHİM SÖZDUTMAZ, PROF. DR. LATİFE ÇAKIR BAYRAM,						
Program yeterliliklerine katkı seviyesi	Yardımcı öğretim eleman(lar)ı	ARAŞ. GÖR. ÖZGÜR GÜRAN						
Öğrenim faaliyetleri ve AKTS işyükü	Dersin veriliş şekli	Face-to-face & Online (In the Covid-19 pandemic, it can be given mixed or online, according to the decision of Council of Higher Education (CoHE))						
Değerlendirme yöntemleri ve kriterler	Dersin amacı	To provide information about etiology, symptoms, diagnosis, treatment of poultry diseases and also control and prevention of poultry diseases.						
	Dersin tanımı	Bacterial and viral infections of poultry.						
Önerilen veya zorunlu kaynaklar	Dersin içeriği							
Ders ile ilgili dosyalar	1-	TEORİK: Ders dönemi sonunda dersin öğrenciye kazandıracağı bilgi, beceri ve kazanımların vurgulanması. Ders kaynaklarının ve derse ilişkin uygulama ve değerlendirme yöntemlerinin tanıtılması. / PRATİK: Mikrobiyoloji laboratuvarı çalışma prensipleri ve biyogüvenlik kurallarının belirtilmesi. Söz konusu uygulama alanlarında olası biyolojik-kimyasal tehlikeler ve önlemler konusunda bilgi aktarımı.						
Kazanılan Derece	2-	TEORİK: Kanatlı hayvan hastalıklarından korunma ve mücadele ile ilgili temel prensipler / PRATİK: Kanatlı immün sistemi, kan serumu-plazma elde edilmesi						
Derece Seviyesi	3-	TEORİK: Kanatlı hayvan hastalıklarının teşhis ve tedavisi ile ilgili genel prensipler / PRATİK: Kanatlı Anatmik Yapısı ve Nekropsi						
Kabul ve Kayıt Koşulları	4-	TEORİK: Kanatlılarda Salmonella enfeksiyonları Tifo ve paratifo grubu, Salmonella'ların izolasyon ve identifikasyonunda kullanılan yöntemler / PRATİK: Salmonella'nın Laboratuvar Tanısı (Gram Boyama, Fizyolojik-Biyokimyasal-Serolojik Testler vb.)						
Önceki Öğrenimin Tanınması	5-	TEORİK: Kanatlılarda Mycoplasma enfeksiyonları / PRATİK: Mycoplasma gallisepticum ve M synoviae hastalıkları teşhisi için Pleyt aglutinasyon (RSA), HI, bakteriyoloji ve PCR'in kullanımı						
Yeterlilik Koşulları ve Kuralları	6-	TEORİK: Kanatlılarda Escherichia coli enfeksiyonları / PRATİK: E.coli izolasyonu ve identifikasyonu (Gram Boyama, Fizyolojik-Biyokimyasal vb.)						
Program Profili	7-	TEORİK: Kanatlılarda Streptococcus, Staphylococcus, Pasteurella ve Avibacterium enfeksiyonları. / PRATİK: Streptococcus, Staphylococcus, Pasteurella ve Avibacterium enfeksiyonlarının Laboratuvar Tanısı (Gram Boyama, Kapsül Boyama, Fizyolojik-Biyokimyasal-Serolojik Testler, Makroskopik-Mikroskopik Morfolojilerin İncelenmesi vb.)						
Program Yeterlilikleri	8-	TEORİK: Seminer ve ödev sunumları / PRATİK: Seminer ve ödev sunumları, kendi kendine öğrenme (SSL)						
Örnekleriyle Mezunların Mesleki Profilleri	9-	TEORİK: Kanatlılarda Tuberkulosis enfeksiyonları / PRATİK: Kanatlılarda tuberkuloz enfeksiyonu teşhisinde kullanılan yöntemler (Ziehl Neelsen Boyama Yöntemi, Boyanan Preparatların İncelenmesi)						
Üst Derece Programlarına Geçiş	10-	TEORİK: Infectious Bursal Disease (IBD) Hastalığı. / PRATİK: ELISA ve IBD teşhisinde ELISA'nın önemi						
Müfredat Dersleri ve AKTS Kredileri	11-	TEORİK: Kanatlı İnfeksiyöz Anemisi / PRATİK: Kanatlı infeksiyöz Anemisi hastalığının laboratuvar teşhisinde kullanılan yöntemler						
Sınav Yönetmeliği, Ölçme ve Değerlendirme	12-	TEORİK: Kanatlılarda Reovirus enfeksiyonları. / PRATİK: Reovirus enfeksiyonları için AGP ve Embriyolu yumurta inokulasyonu ve virus izolasyonu						
Mezuniyet Koşulları	13-	TEORİK: Kanatlılarda Newcastle enfeksiyonları (ND). / PRATİK: ND hastalığı teşhisinde Yumurtalı Tavuk İnokulasyonu ve RT – PCR yöntemleri						
Eğitim tarzı	14-	TEORİK: Kanatlılarda Adenovirus enfeksiyonları, Neoplastik enfeksiyonlar. / PRATİK: Egg Drop Sendrom enfeksiyonu tanısı için HI testinin uygulanması ve yorumlanması ve kanatlılarda onkojenik enfeksiyonlarının teşhisi						
Bölüm veya Anabilim Dalı Başkanı	15-	TEORİK: Kanatlı İnfluenzası (AI) Hastalığı, Infectious Bronchitis Hastalığı (IB), Marek Hastalığı. / PRATİK: HA ve HI Testleri, IB hastalığı teşhisinde HI testi ve RT- PCR 'ın kullanımı, Marek hastalığının teşhisinde kullanılan yöntemler						
	16-							
	17-							
	18-							
	19-							
	20-							

Dersin öğrenme çıktıları	
1-	Kanatlı immün sistemini bilir.
2-	İnfeksiyöz kanatlı hayvan hastalıklarının etiyolojileri, patogenesileri ve tanıları ile ilgili bilgiler edinir.
3-	Kanatlı hayvan hastalıklarında bulaşma yollarını kavrar.
4-	Kanatlı hayvan hastalıklarından korunma ve mücadele ile ilgili temel prensipleri öğrenir.
5-	Kanatlı hayvan enfeksiyöz hastalıklarının tanısında kullanılacak uygun laboratuvar tanı yöntemlerini bilir ve uygulayabilir.
6-	Kanatlılarda görülen bakteriyel, viral ve mantar enfeksiyonlarının laboratuvar teşhisini (kültürel yoklama, moleküler analizler ve serolojik testler) öğrenir ve uygulayabilir.
7-	Kanatlı anatomisini öğrenir ve nekropsi yapabilir.
8-	
9-	
10-	

ASLI GİBİDİR
İsmail KARAKUŞ
Fakülte Sekreteri

8.4

Dersin program yeterliliklerine katkı seviyesi		
1-	Mesleki, hayvan refahı, müşteri, halk sağlığı, toplum ve çevre ile ilgili hususlar da dâhil olmak üzere veteriner hekimlerin içinde çalışması gereken etik ve yasal çerçeveyi anladığını gösterecek şekilde hareket etmek.	☆☆☆☆☆
2-	Bilimsel araştırma yöntemlerini, temel ve uygulamalı araştırmaların bilime katkısı ve 3R ilkesinin (Replacement, Reduction, Refinement) uygulanmasını anlamak.	☆☆☆☆☆
3-	Veteriner hekimliği uygulamaları ile ilgili organizasyon, yönetim ve mevzuat hakkında temel bilgi sahibi olduğunu göstermek.	☆☆☆☆☆
4-	Veteriner hekimin faaliyet gösterdiği ekonomik ve duyuşsal bağlamı anlamak.	☆☆☆☆☆
5-	Veteriner hekimin çalıştığı yerde kendisinin, hastaların, müşterilerin, meslektaşlarının ve çevrenin sağlık ve biyogüvenliğini korumak, izlemek ve geliştirilmesine katkıda bulunmak.	☆☆☆☆☆
6-	Kalite güvence ilkeleri hakkında bilgi sahibi olduğunu göstermek; mesleki uygulamalarında risk yönetimi ilkelerini uygulamak.	☆☆☆☆☆
7-	İlgili kitleye uygun bir dil kullanarak, gizlilik ve mahremiyete tam saygı göstererek müşteriler, halk, profesyonel meslektaşlar ve sorumlu makamlarla etkili bir şekilde iletişim kurabilmek.	☆☆☆☆☆
8-	İletişim, liderlik, yönetim, ekip çalışması, karşılıklı saygı ve diğer sosyal beceriler dahil olmak üzere kişiler arası etkili etkileşim ilkelerini uygulamak.	☆☆☆☆☆
9-	Doğru klinik ve müşteri kayıtlarını, gerektiğinde vaka raporlarını ilgilileri için tatmin edici bir biçimde hazırlamak.	☆☆☆☆☆
10-	Hizmetlerin sunumunda multidisipliner bir ekibin üyesi olarak etkin bir şekilde çalışmak ve tüm ekip üyelerinin katkısını kabul etmek.	☆☆☆☆☆
11-	Literatürü ve sunumları eleştirel bir gözle inceleyebilmek ve değerlendirebilmek.	☆☆☆☆☆
12-	Veteriner iyi klinik uygulamaları ile araştırma temelli ve kanıta dayalı veteriner hekimliği sağlamak için "Tek Sağlık" ilkelerini anlamak ve uygulamak.	☆☆☆☆☆
13-	Kanıtları eleştirel ve akılcı bir şekilde analiz etme, yetersiz olunan konularla başa çıkma, beklenmedik durumlarla başa çıkma, bilgi ve becerileri çeşitli senaryolara ve bağlamlara uyarlama becerisini göstermek.	☆☆☆☆☆
14-	Hayvanların, insanların ve çevrenin sağlık, güvenlik ve refahının yanı sıra Birleşmiş Milletler Sürdürülebilir Kalkınma Hedeflerini teşvik etmek amacıyla veteriner hekimliği mesleğinin ve Tek Sağlık kavramının ilerlemesine katkıda bulunmak.	☆☆☆☆☆
15-	Kişisel ve mesleki sınırlarını tanımak ve gerektiğinde profesyonel tavsiye, yardım ve destek alacağını bilme becerisini göstermek.	☆☆☆☆☆
16-	Yaşam boyu öğrenmeye ve mesleki gelişime bağlılık göstermek. Bu, mesleki deneyimin kaydedilmesini, paylaşılmasını, performans ve yetkinliği geliştirmek için önlemler alınmasını içerir.	☆☆☆☆☆
17-	Mesleki performansı iyileştirmek için düzenli olarak öz denetim ve akran grubu incelemesi gibi süreçlere katılmak.	☆☆☆☆☆
18-	Hayvan ya da hayvan gruplarında bulunan hayvanların geçmişli ile ilgili ilgili doğru elde edebilmek.	☆☆☆☆☆
19-	Hasta hayvanları güvenli bir şekilde ve hayvana saygı göstererek tutmak ve zapt etmek, bu tekniklerin uygulanması için yardımcı personellere talimat vermek.	☆☆☆☆☆
20-	Eksiksiz bir klinik muayene gerçekleştirmek ve klinik karar verme becerisini göstermek.	☆☆☆☆☆
21-	Uygun tedavi planları geliştirmek, mevcut kaynaklar ile uygun halk sağlığı ve çevresel hususları göz önünde bulundurarak bakımları altındaki hayvanın yararına olacak şekilde tedavi uygulamak.	☆☆☆☆☆
22-	Acil bir durumda müdahale etmek ve yaygın hayvan türlerinde ilk yardım uygulamak. Durumsal aciliyete öncelik vermek ve kaynakları buna göre tahsis etmek.	☆☆☆☆☆
23-	Bir hayvanın ya da hayvan grubunun fiziksel, refah ve beslenme durumunu değerlendirmek ve müşteriye hayvancılık, besleme, üreme, üretim, refah, bireysel sağlık, sürü sağlığı ve halk sağlığı ilkeleri hakkında tavsiyelerde bulunmak.	☆☆☆☆☆
24-	Örnekleri toplamak, muhafaza etmek ve nakletmek, uygun teşhis testlerini seçmek, test sonuçlarını yorumlamak ve sınırlamalarını anlamak.	☆☆☆☆☆
25-	Meslektaşlarla açık bir şekilde iletişim kurmak, sevk ve teşhis hizmetlerinde iş birliği yapmak.	☆☆☆☆☆
26-	Temel tanı ekipmanlarını kullanmak, hastalara iyi sağlık ve güvenlik uygulamaları kapsamında ve de mevcut yönetmeliklere uygun şekilde etkili bir muayene gerçekleştirmek.	☆☆☆☆☆
27-	Dijital araçların ve yapay zekanın veteriner hekimliğe katkısını bilmek ve kullanmak.	☆☆☆☆☆
28-	İhbarı mecburi, rapor edilebilir ve zoonotik hastalıkların yanı sıra hayvanlara yönelik kötü muamele durumlarla ilgili belirtileri tanımak ve ilgili makamlara bildirmek de dahil olmak üzere uygun önlemleri almak.	☆☆☆☆☆
29-	Hayvan bakımı ve refahı, hayvan hareketleri, bildirilmesi zorunlu ve rapor edilebilir hastalıklar, antimikrobiyallerin bilinçli kullanımı da dahil olmak üzere ilaçların kullanımı ile ilgili bilgi ve mevzuata ilişkin uygun kaynaklara erişmek.	☆☆☆☆☆
30-	İlaçları mevzuata ve en son kılavuzlara uygun olarak doğru ve sorumlu bir şekilde reçete etmek ve dağıtmak.	☆☆☆☆☆
31-	Şüpheli advers ilaç reaksiyonlarını uygun kanallar aracılığıyla ilgili resmi kurumlara bildirmek.	☆☆☆☆☆
32-	Biyogüvenlik için protokoller hazırlamak, çalıştığı yerin biyogüvenliğini değerlendirmek ve protokolleri doğru şekilde uygulamak.	☆☆☆☆☆
33-	Aseptik prosedürleri uygun şekilde gerçekleştirmek	☆☆☆☆☆
34-	Sedasyon, genel ve bölgesel anesteziyi güvenli bir şekilde uygulamak; kimyasal hareketsizleştirme yöntemlerini uygulamak.	☆☆☆☆☆
35-	Ağrıyı önlemek, değerlendirmek ve yönetmek.	☆☆☆☆☆
36-	Ötenazinin ne zaman uygun olduğunu bilmek, bunu hayvana ve sahiplerine saygı göstererek, uygun bir yöntem kullanarak, orada bulunanların güvenliğini de göz önünde bulundurarak gerçekleştirmek; karkasın etik ve yasal olarak imha edilmesi konusunda tavsiyelerde bulunmak.	☆☆☆☆☆
37-	Örnek alma, sevk etme ve raporlama dahil olmak üzere tüm yaygın hayvan türlerinde nekropsi yapmak.	☆☆☆☆☆
38-	Refah unsurlarına dikkat etmek, sistematik kaba post-mortem muayene ve gözlemleri kaydetmek, dokuları örnekleme, saklama ve taşıma dahil olmak üzere gıda üreten hayvanların anti-mortem muayenesini yapmak.	☆☆☆☆☆
39-	İlgili gıda teknolojisi de dahil olmak üzere, hayvansal kaynaklı ürünlerin kalite ve güvenliğini etkileyen koşulları doğru bir şekilde belirlemek için gıda ve yem denetimi yapmak.	☆☆☆☆☆
40-	İnsan sağlığının korunması, muhafazası ve iyileştirilmesine katkıda bulunma kapsamında hayvanlar, hayvansal ürünler ve yan ürünlerle doğrudan ya da dolaylı ilgisi olan koşulları belirleyerek halk sağlığını korumak.	☆☆☆☆☆
41-	Kabul edilmiş hayvan sağlığı, hayvan refahı, halk sağlığı ve çevre sağlığı standartları doğrultusunda, hastalığa ve türe uygun önleyici ve eradikasyon programları hakkında tavsiyelerde bulunmak ve bunları uygulamak.	☆☆☆☆☆
42-		☆☆☆☆☆
43-		☆☆☆☆☆
44-		☆☆☆☆☆

Yıldızların sayısı 1'den (en az) 5'e (en fazla) kadar katkı seviyesini ifade eder

Planlanan öğretim faaliyetleri, öğretim metodları ve AKTS iş yükü

	Sayısı	Süresi (saat)	Sayı*Süre (saat)
Yüz yüze eğitim	35	2	30
Sınıf dışı ders çalışma süresi (ön çalışma, pekiştirme)	10	1	10
Ödevler	0	0	0
Sunum / Seminer hazırlama	5	1	5
Kısa sınavlar	0	0	0
Ara sınavlara hazırlık	4	2	8
Ara sınavlar	1	1	1
Proje (Yarıyıl ödevi)	0	0	0
Laboratuvar	15	4	60
Arazi çalışması	0	0	0
Yarıyıl sonu sınavına hazırlık	5	2	10
Yarıyıl sonu sınavı	1	1	1
Araştırma	0	0	0
Toplam iş yükü			125
AKTS			5.00

Değerlendirme yöntemleri ve kriterler

Yarıyıl içi değerlendirme	Sayısı	Katkı Yüzdesi
Ara sınav	1	40
Kısa sınav	0	0
Ödev	0	0
Yarıyıl içi toplam		40
Yarıyıl içi değerlendirmelerin başarıya katkı oranı		40
Yarıyıl sonu sınavının başarıya katkı oranı		60
Genel toplam		100

Önerilen veya zorunlu okuma materyalleri

Ders kitabı	Kanatlı Hayvan Hastalıkları:Arda, M., Minbay, A., N., Aydın, Akay, Ö., İzgür, M., Yardımcı, H., Esendal, Ö.M., Erdeğer, J., Akan, M., 2002., MEDİSAN.
Yardımcı Kaynaklar	1. Diseases of Poultry: Saif Y.M. 2003; 11th Edition, Iowa State University Pres. Ames, Iowa, USA. 2. Avian Immunology: Davison F., Kaspers B., Schat K.A., 2008. Academic Press. UK. 3. Pathogenesis of Bacterial Infections in Animal. Gyles C.L., Prescott J.F., Songer J.G., Thoen C.U. Third edition. 2004 Blackwell Publishing.

Ders ile ilgili dosyalar

ASLI GİBİDİR
İsmail KARAKUŞ
Fakülte Sekreteri

8.4

Üniversite Hakkında	Önlisans	Lisans	Yüksek Lisans	Doktora	Bilgiler
---------------------	----------	--------	---------------	---------	----------

Lisans > Veteriner Fakültesi > Veteriner > SU ÜRÜNLERİ HASTALIKLARI

Bilgi Paketi Nedir?	Dersin adı	Dersin seviyesi	Dersin kodu	Dersin tipi	Dersin dönemi	Yerel kredi	AKTS kredisi	Ders bilgileri
Nasıl Giriş Yapabilirim?	SU ÜRÜNLERİ HASTALIKLARI	Birinci düzey	3.1.05	Zorunlu	5	5.00	5.00	Yazdır
Düzenlemeleri Nasıl Yapabilirim?	Dersin tanımı Ön koşul dersleri Öğrenci temel bilimler derslerini almış olmalı Eğitimin dili TÜRKÇE Koordinatör PROF. DR. ERDAL YILMAZ Dersi veren öğretim eleman(lar)ı PROF. DR. ERDAL YILMAZ, DOÇ. DR. FATİH DOĞAN KOCA Yardımcı öğretim eleman(lar)ı YOK Dersin veriliş şekli Yüz yüze & Online (Covid-19 pandemisinde YÖK'ün kararına göre karma ya da online olarak verilebilecektir) Dersin amacı Öğrencilerin, balıkların paraziter, bakteriyel, viral, fungal ve neoplastik hastalıkları, nutrisyonel ve metabolik bozuklukları ve toksikasyonlarında etiyojoloji, epizootiyoloji, patogenezi, laboratuvar teşhisi ile koruma ve kontrol programlarının oluşturulması konularında bilgi sahibi olmaları amaçlanmaktadır Dersin tanımı Su Hayvanlarının enfeksiyöz (paraziter, bakteriyel, viral, fungal) ve nonenfeksiyöz (neoplastik hastalıklar, nutrisyonel ve metabolik bozukluklar, toksikasyonlar) hastalıklarının teşhis tedavi ve koruma yöntemlerini içeren derstir.							
Dersin tanımı								
Ders içeriği								
Dersin öğrenme çıktıları								
Program yeterliliklerine katkı seviyesi								
Öğrenim faaliyetleri ve AKTS işyükü								
Değerlendirme yöntemleri ve kriterler								
Önerilen veya zorunlu kaynaklar								
Ders ile ilgili dosyalar								
Kazanılan Derece								
Derece Seviyesi								
Kabul ve Kayıt Koşulları								
Önceki Öğrenimin Tanınması								
Yeterlilik Koşulları ve Kuralları								
Program Profili								
Program Yeterlilikleri								
Örnekleriyle Mezunların Mesleki Profilleri								
Üst Derece Programlarına Geçiş								
Müfredat Dersleri ve AKTS Kredileri								
Sınav Yönetmeliği, Ölçme ve Değerlendirme								
Mezuniyet Koşulları								
Eğitim tarzı								
Bölüm veya Anabilim Dalı Başkanı								
	1-	TEORİK ve PRATİK: Ders dönemi sonunda dersin öğrenciyi kazandıracak bilgi beceri ve kazanımların vurgulanması. Ders kaynaklarının ve derse ilişkin uygulama ve değerlendirme yöntemlerinin tanıtılması. Uygulama dersleri kapsamında; laboratuvar çalışmaları prensipleri ve çiftlik ziyaretleri esnasında uyulması gereken biyogüvenlik kurallarının belirtilmesi. Söz konusu uygulama alanlarında olası biyolojik ve kimyasal tehlikeler ve önlemler konusunda bilgi aktarımı. Uygulama derslerinde not tutulması ve ders takibinin öneminin vurgulanması						
	2-	TEORİK: Su hayvanlarında sistematik muayene yöntemleri; Su hayvanlarının antemortem ve postmortem muayeneleri PRATİK: Canlı balıklarda hastalık lezyonlarının tanımlanması ve rapor edilmesi. Su hayvanlarında nekropsi materyalinin seçimi, alınması, saklama ve gönderme prensipleri. Su hayvanlarında anestezi uygulamaları						
	3-	TEORİK: Akuakültür (yetiştiricilik) işletmelerinde ve balık nakillerinde hijyen/biyogüvenlik önlemleri PRATİK: Balık çiftliği ziyareti						
	4-	TEORİK: Tatl ve tuzlu su balıklarında görülen protozoa kaynaklı enfeksiyonlarda etiyojoloji, epizootiyoloji, patogenezi, klinik ve nekropsi bulguları, teşhis, tedavi, koruma ve kontrol PRATİK: Balıklarda enfeksiyon oluşturan ekto ve endo protozoaların teşhis yöntemleri, preparat hazırlama ve mikroskopik inceleme						
	5-	TEORİK: Tatl ve tuzlu su balıklarında görülen nematod kaynaklı enfeksiyonlarda etiyojoloji, epizootiyoloji, patogenezi, klinik ve nekropsi bulguları, teşhis, tedavi, koruma ve kontrol PRATİK: Balıklarda enfeksiyon oluşturan nematodların teşhis yöntemleri, preparat hazırlama ve mikroskopik inceleme						
	6-	TEORİK: Tatl ve tuzlu su balıklarında görülen trematod kaynaklı enfeksiyonlarda etiyojoloji, epizootiyoloji, patogenezi, klinik ve nekropsi bulguları, teşhis, tedavi, koruma ve kontrol PRATİK: Balıklarda enfeksiyon oluşturan trematodların teşhis yöntemleri, preparat hazırlama ve mikroskopik inceleme						
	7-	Teorik: Seminer ve ödev sunumları Pratik: Seminer ve ödev sunumları, kendi kendine öğrenme (SSL)						
	8-	TEORİK: Tatl ve tuzlu su balıklarında görülen cestod ve achantocephala kaynaklı enfeksiyonlarda etiyojoloji, epizootiyoloji, patogenezi, klinik ve nekropsi bulguları, teşhis, tedavi, koruma ve kontrol PRATİK: Balıklarda enfeksiyon oluşturan cestod ve achantocephalaların teşhis yöntemleri, preparat hazırlama ve mikroskopik inceleme						
	9-	TEORİK: Kabuklu ve eklem bacaklılarda görülen protozoa ve metazoa kaynaklı enfeksiyonlarda etiyojoloji, epizootiyoloji, patogenezi, klinik ve nekropsi bulguları, teşhis, tedavi, koruma ve kontrol PRATİK: Kabuklu ve eklem bacaklılarda enfeksiyon oluşturan protozoan ve metazoa parazitlerin teşhis yöntemleri						
	10-	TEORİK: Tatl ve tuzlu su balıklarında görülen; Furunkulozis, Motil aeromonas septisemi, Pseudomonas, Yersiniozis hastalıklarının etiyojoloji, epizootiyoloji, patogenezi, klinik ve otopsi bulguları, mikrobiyolojik teşhisi, tedavisi, koruma ve kontrolü PRATİK: Balıklarda enfeksiyon oluşturan bakterilerin izolasyon yöntemleri						
	11-	TEORİK: Tatl ve tuzlu su balıklarında görülen; Bakteriyel böbrek hastalığı, Tüberkülozis, Kolumnaris hastalığı, Pedunkul hastalığı (soğuk su hastalığı), Bakteriyel solungaç hastalıklarının etiyojoloji, epizootiyoloji, patogenezi, klinik ve otopsi bulguları, mikrobiyolojik teşhisi, tedavisi, koruma ve kontrolü PRATİK: Bakteriyel hastalıkların konvensiyonel ve moleküler yöntemlerle teşhisi						
	12-	TEORİK: Tatl ve tuzlu su balıklarında görülen; vibriosis, Pastorellozis, Streptokokkozis, Laktokokkozis hastalıklarının etiyojoloji, epizootiyoloji, patogenezi, klinik ve otopsi bulguları, mikrobiyolojik teşhisi, sağaltımı, koruma ve kontrolü PRATİK: Bakteriyel etkenlerin antimikrobiyal duyarlılığının disk difüzyon yöntemiyle belirlenmesi						
	13-	TEORİK: Tatl ve tuzlu su balıklarında görülen; Viral hemorajik septisemi, İnfeksiyöz pankreatik nekrozis, İnfeksiyöz hematopoetik nekrozis, Sazanların ilkbahar viremi hastalıklarının etiyojoloji, epizootiyoloji, patogenezi, klinik ve otopsi bulguları, mikrobiyolojik teşhisi, sağaltımı, koruma ve kontrolü PRATİK: Balıklarda enfeksiyon oluşturan virüslerin izolasyon yöntemleri						
	14-	TEORİK: Tatl ve tuzlu su balıklarında görülen; İnfeksiyöz salmon anemisi, Yüzme kesesi yangısı, Lenfokistis hastalığı, Karnabayar hastalığı ve Çiçek hastalıklarının etiyojoloji, epizootiyoloji, patogenezi, klinik ve otopsi bulguları, mikrobiyolojik teşhisi, sağaltımı, koruma ve kontrolü PRATİK: İlaç dozu hesaplama, ilaçların hazırlanması, aşı uygulama yöntemleri ve noktalarının balık üzerinde gösterilmesi						
	15-	TEORİK: Tatl ve tuzlu su balıklarında görülen; Saprolegniazis, İhtiyosporidiozis, Branşiomikozis, Streptomikozis, Kereviz hastalıklarının etiyojoloji, epizootiyoloji, patogenezi, klinik ve otopsi bulguları, teşhisi, sağaltımı, koruma ve kontrolü PRATİK: Su hayvanları kaynaklı zoonoz hastalıkların halk sağlığı açısından önemi ve ihbari mecburi hastalıklar anlatılır. PRATİK: Balıklarda fungal enfeksiyonların izolasyon ve teşhis yöntemleri. İhbari mecburi hastalıklarda uygulanacak yönetmelik ve mevzuatlar						
	16-							
	17-							
	18-							
	19-							

ASİYE GİBİDİR
İsmail KARAKUŞ
Fakülte Sekreteri

Dersin öğrenme çıktıları

1-	Su hayvanlarının sistematik muayene yöntemlerini öğrenir.
2-	Su hayvanlarından nekropsi materyalinin seçimi, muhafazası ve numune gönderim prensiplerini öğrenir.
3-	Su hayvanlarında görülen enfeksiyöz ve enfeksiyöz olmayan hastalıkların tanı, tedavi ve profilaksisi konuları hakkında bilgi sahibi olur.
4-	Anestezi, ilaç hazırlama ve aşı uygulama yöntemlerini öğrenir.
5-	Su hayvanlarında ihbari mecburi hastalıkların mevzuat ve yaptırımları hakkında bilgi sahibi olur. Su hayvanları kaynaklı zoonoz hastalıkları öğrenir.
6-	Hastalıkların yayılmasının önlenmesinde gerekli olan hijyen ve sanitasyon kurallarını öğrenir.
7-	
8-	
9-	
10-	

*Dersin program yeterliliklerine katkı seviyesi

1-	Mesleki, hayvan refahı, müşteri, halk sağlığı, toplum ve çevre ile ilgili hususlar da dâhil olmak üzere veteriner hekimlerin içinde çalışması gereken etik ve yasal çerçeveyi anladığını gösterecek şekilde hareket etmek.	☆☆☆☆☆
2-	Bilimsel araştırma yöntemlerini, temel ve uygulamalı araştırmaların bilime katkısını ve 3R ilkesinin (Replacement, Reduction, Refinement) uygulanmasını anlamak.	☆☆☆☆☆
3-	Veteriner hekimliği uygulamaları ile ilgili organizasyon, yönetim ve mevzuat hakkında temel bilgi sahibi olduğunu göstermek.	☆☆☆☆☆
4-	Veteriner hekimin faaliyet gösterdiği ekonomik ve duygusal bağlamı anlamak.	☆☆☆☆☆
5-	Veteriner hekimin çalıştığı yerde kendisinin, hastaların, müşterilerin, meslektaşlarının ve çevrenin sağlık ve biyogüvenliğini korumak, izlemek ve geliştirilmesine katkıda bulunmak	☆☆☆☆☆
6-	Kalite güvence ilkeleri hakkında bilgi sahibi olduğunu göstermek; mesleki uygulamalarında risk yönetimi ilkelerini uygulamak.	☆☆☆☆☆
7-	İlgili kitleye uygun bir dil kullanarak, gizlilik ve mahremiyete tam saygı göstererek müşteriler, halk, profesyonel meslektaşlar ve sorumlu makamlarla etkili bir şekilde iletişim kurabilmek.	☆☆☆☆☆
8-	İletişim, liderlik, yönetim, ekip çalışması, karşılıklı saygı ve diğer sosyal beceriler dahil olmak üzere kişiler arası etkili etkileşim ilkelerini uygulamak.	☆☆☆☆☆
9-	Doğru klinik ve müşteri kayıtlarını, gerektiğinde vaka raporlarını ilgilileri için tatmin edici bir biçimde hazırlamak.	☆☆☆☆☆
10-	Hizmetlerin sunumunda multidisipliner bir ekibin üyesi olarak etkin bir şekilde çalışmak ve tüm ekip üyelerinin katkısını kabul etmek.	☆☆☆☆☆
11-	Literatürü ve sunumları eleştirel bir gözle inceleyebilmek ve değerlendirebilmek.	☆☆☆☆☆
12-	Veteriner iyi klinik uygulamaları ile araştırma temelli ve kanıta dayalı veteriner hekimliği sağlamak için "Tek Sağlık" ilkelerini anlamak ve uygulamak.	☆☆☆☆☆
13-	Kanıtları eleştirel ve akılcı bir şekilde analiz etme, yetersiz olunan konularla başa çıkma, beklenmedik durumlarla başa çıkma, bilgi ve becerileri çeşitli senaryolara ve bağlamlara uyarlama becerisini göstermek.	☆☆☆☆☆
14-	Hayvanların, insanların ve çevrenin sağlık, güvenlik ve refahının yanı sıra Birleşmiş Milletler Sürdürülebilir Kalkınma Hedeflerini teşvik etmek amacıyla veteriner hekimliği mesleğinin ve Tek Sağlık kavramının ilerlemesine katkıda bulunmak.	☆☆☆☆☆
15-	Kişisel ve mesleki sınırlarını tanımak ve gerektiğinde profesyonel tavsiye, yardım ve destek alacağını bilme becerisini göstermek.	☆☆☆☆☆
16-	Yaşam boyu öğrenmeye ve mesleki gelişime bağlılık göstermek. Bu, mesleki deneyimin kaydedilmesini, paylaşılmasını, performans ve yetkinliği geliştirmek için önlemler alınmasını içerir.	☆☆☆☆☆
17-	Mesleki performansı iyileştirmek için düzenli olarak öz denetim ve akran grubu incelemesi gibi süreçlere katılmak.	☆☆☆☆☆
18-	Hayvan ya da hayvan gruplarında bulunan hayvanların geçmişi ile ilgili ilgili doğru elde edebilmek.	☆☆☆☆☆
19-	Hasta hayvanları güvenli bir şekilde ve hayvana saygı göstererek tutmak ve zapt etmek, bu tekniklerin uygulanması için yardımcı personellere talimat vermek.	☆☆☆☆☆
20-	Eksiksiz bir klinik muayene gerçekleştirmek ve klinik karar verme becerisini göstermek.	☆☆☆☆☆
21-	Uygun tedavi planları geliştirmek, mevcut kaynaklar ile uygun halk sağlığı ve çevresel hususları göz önünde bulundurarak bakımları altındaki hayvanın yararına olacak şekilde tedavi uygulamak.	☆☆☆☆☆
22-	Acil bir durumda müdahale etmek ve yaygın hayvan türlerinde ilk yardım uygulamak. Durumsal aciliyete öncelik vermek ve kaynakları buna göre tahsis etmek.	☆☆☆☆☆
23-	Bir hayvanın ya da hayvan grubunun fiziksel, refah ve beslenme durumunu değerlendirmek ve müşteriye hayvancılık, besleme, üreme, üretim, refah, bireysel sağlık, sürü sağlığı ve halk sağlığı ilkeleri hakkında tavsiyelerde bulunmak.	☆☆☆☆☆
24-	Örnekleri toplamak, muhafaza etmek ve nakletmek, uygun teşhis testlerini seçmek, test sonuçlarını yorumlamak ve sonuçlarını anlamak.	☆☆☆☆☆
25-	Meslektaşlarla açık bir şekilde iletişim kurmak, sevk ve teşhis hizmetlerinde iş birliği yapmak.	☆☆☆☆☆
26-	Temel tanı ekipmanlarını kullanmak, hastalara iyi sağlık ve güvenlik uygulamaları kapsamında ve de mevcut yönetmeliklere uygun şekilde etkili bir muayene gerçekleştirmek.	☆☆☆☆☆
27-	Dijital araçların ve yapay zekanın veteriner hekimliğe katkısını bilmek ve kullanmak.	☆☆☆☆☆
28-	İhbari mecburi, rapor edilebilir ve zoonotik hastalıkların yanı sıra hayvanlara yönelik kötü muamele durumlarla ilgili beirtileri tanımak ve ilgili makamlara bildirmek de dahil olmak üzere uygun önlemleri almak.	☆☆☆☆☆
29-	Hayvan bakımı ve refahı, hayvan hareketleri, bildirilmesi zorunlu ve rapor edilebilir hastalıklar, antimikrobiklerin bilinçli kullanımı da dahil olmak üzere ilaçların kullanımı ile ilgili bilgi ve mevzuata ilişkin uygun kaynaklara erişmek.	☆☆☆☆☆
30-	İlaçları mevzuata ve en son kılavuzlara uygun olarak doğru ve sorumlu bir şekilde reçete etmek ve dağıtmak.	☆☆☆☆☆
31-	Şüpheli advers ilaç reaksiyonlarını uygun kanallar aracılığıyla ilgili resmi kurumlara bildirmek.	☆☆☆☆☆
32-	Biyogüvenlik için protokoller hazırlamak, çalıştığı yerin biyogüvenliğini değerlendirmek ve protokolleri doğru şekilde uygulamak.	☆☆☆☆☆
33-	Aseptik prosedürleri uygun şekilde gerçekleştirmek	☆☆☆☆☆
34-	Sedasyon, genel ve bölgesel anesteziyi güvenli bir şekilde uygulamak; kimyasal hareketsizleştirme yöntemlerini uygulamak.	☆☆☆☆☆
35-	Ağrıyı önlemek, değerlendirmek ve yönetmek.	☆☆☆☆☆

ASLI GİBİDİR
İsmail KARAKUŞ
Fakülte Sekreteri

36-	Ötenazinin ne zaman uygun olduğunu bilmek, bunu hayvana ve sahiplerine saygı göstererek, uygun bir yöntem kullanarak, orada bulunanların güvenliğini de göz önünde bulundurarak gerçekleştirmek; karkasın etik ve yasal olarak imha edilmesi konusunda tavsiyelerde bulunmak.	☆☆☆☆☆
37-	Örnek alma, sevk etme ve raporlama dahil olmak üzere tüm yaygın hayvan türlerinde nekropsi yapmak.	☆☆☆☆☆
38-	Refah unsurlarına dikkat etmek, sistematik kaba post-mortem muayene ve gözlemleri kaydetmek, dokuları örnekleme, saklama ve taşıma dahil olmak üzere gıda üreten hayvanların anti-mortem muayenesini yapmak.	☆☆☆☆☆
39-	İlgili gıda teknolojisi de dahil olmak üzere, hayvansal kaynaklı ürünlerin kalite ve güvenliğini etkileyen koşulları doğru bir şekilde belirlemek için gıda ve yem denetimi yapmak.	☆☆☆☆☆
40-	İnsan sağlığının korunması, muhafazası ve iyileştirilmesine katkıda bulunma kapsamında hayvanlar, hayvansal ürünler ve yan ürünlerle doğrudan ya da dolaylı ilgisi olan koşulları belirleyerek halk sağlığını korumak.	☆☆☆☆☆
41-	Kabul edilmiş hayvan sağlığı, hayvan refahı, halk sağlığı ve çevre sağlığı standartları doğrultusunda, hastalığa ve türe uygun önleyici ve eradikasyon programları hakkında tavsiyelerde bulunmak ve bunları uygulamak.	☆☆☆☆☆
42-		☆☆☆☆☆
43-		☆☆☆☆☆
44-		☆☆☆☆☆
45-		☆☆☆☆☆
Yıldızların sayısı 1'den (en az) 5'e (en fazla) kadar katkı seviyesini ifade eder		

Planlanan öğretim faaliyetleri, öğretme metodları ve AKTS iş yükü

	Sayısı	Süresi (saat)	Sayı*Süre (saat)
Yüz yüze eğitim	15	2	30
Sınıf dışı ders çalışma süresi (ön çalışma, pekiştirme)	10	1	10
Ödevler	0	0	0
Sunum / Seminer hazırlama	5	1	5
Kısa sınavlar	0	0	0
Ara sınavlara hazırlık	4	2	8
Ara sınavlar	1	1	1
Proje (Yarıyıl ödevi)	0	0	0
Laboratuvar	15	4	60
Arazi çalışması	0	0	0
Yarıyıl sonu sınavına hazırlık	5	2	10
Yarıyıl sonu sınavı	1	1	1
Araştırma	0	0	0
Toplam iş yükü			125
AKTS			5.00

Değerlendirme yöntemleri ve kriterler

Yarıyıl içi değerlendirme	Sayısı	Katkı Yüzdesi
Ara sınav	1	40
Kısa sınav	0	0
Ödev	0	0
Yarıyıl içi toplam		40
Yarıyıl içi değerlendirmelerin başarıya katkı oranı		40
Yarıyıl sonu sınavının başarıya katkı oranı		60
Genel toplam		100

Önerilen veya zorunlu okuma materyalleri

Ders kitabı	1. Fish Diseases and Disorders, Volume 1: Protozoan and Metazoan Infections, Edited by P Woo, CABI Publishing, 2006 2. Fish Diseases and Disorders, Volume 2: Non-Infectious Disorders, J.F. Leatherland, P.T.K. Woo, CABI Publishing, 2010 3. Fish Diseases and Disorders, Volume 3: Viral, Bacterial and Fungal Infections, P.T.K. Woo, D.W. Bruno, CABI Publishing, 2011 3. Diseases and Disorders of Finfish in Cage Culture, J F Leatherland, P T K Woo, , Canada, 2002 4. Fish Disease: Diagnosis and Treatment, Edward J.N., Blackwell publishing, 2000 5. Bacterial Fish Pathogens, Disease of Farmed and Wild Fish, 6th. Edition. D.A. Brian Austin, Dawn A. Austin, Springer publishing, 2016 6. The Fish Immune System: Organism, Pathogen, and Environment, Volume 15, 1st Edition, William Hoar David Randall, Academic Press, 1997
Yardımcı Kaynaklar	İnternet

Ders ile ilgili dosyalar

ASLI GİBİDİR

İmza KARAKUŞ
Fakülte Sekreteri

8.4

Üniversite Hakkında	Önlisans	Lisans	Yüksek Lisans	Doktora	Bilgiler
---------------------	----------	--------	---------------	---------	----------

Lisans > Veteriner Fakültesi > Veteriner > LABORATUVAR HAYVANLARI HASTALIKLARI

Bilgi Paketi Nedir?	Dersin adı	Dersin seviyesi	Dersin kodu	Dersin tipi	Dersin dönemi	Yerel kredi	AKTS kredisi	Ders bilgileri
Nasıl Giriş Yapabilirim?	LABORATUVAR HAYVANLARI HASTALIKLARI	Birinci düzey	3.1.06	Zorunlu	5	5.00	5.00	Yazdır
Düzenlemeleri Nasıl Yapabilirim?	Dersin tanımı							
Dersin tanımı	Ön koşul dersleri	-						
Ders içeriği	Eğitimin dili	Türkçe						
Dersin öğrenme çıktıları	Koordinatör	DR. ÖGR. ÜYESİ GONCA KAMACI ÖZOCAC						
Program yeterliliklerine katkı seviyesi	Dersi veren öğretim eleman(lar)ı	Dr. Öğr. Üyesi Gonca KAMACI ÖZOCAC (1-7. ve 11-15. Haftalar) Prof. Dr. Latife ÇAKIR BAYRAM, Araş. Gör. Dr. Görkem EKEBAŞ (8.9 ve 10. Haftalar)						
Öğrenim faaliyetleri ve AKTS işyükü	Yardımcı öğretim eleman(lar)ı	-						
Değerlendirme yöntemleri ve kriterler	Dersin verilmiş şekli	Yüz yüze						
Önerilen veya zorunlu kaynaklar	Dersin amacı	Laboratuvar hayvanlarının biyolojisi, yaşam gereksinimleri, standart yetiştirme koşulları, hayvan deneylerine etik yaklaşımlar, basit cerrahi girişim teknikleri, vivaryumlarda biyogüvenlik tedbirleri ve zoonoz hastalıklar hakkında bilgi verilir.						
Ders ile ilgili dosyalar	Dersin tanımı	Laboratuvar hayvanı hastalıkları, kullanımı, yetiştiriciliği ve etik yaklaşımlar hakkında teorik bilgi ve uygulamaya dayalı bir derstir.						
Kazanılan Derece	Dersin içeriği							
Derece Seviyesi	1-	TEORİK: Ders dönemi sonunda dersin öğrenciye kazandıracağı bilgi beceri ve kazanımların vurgulanması. Ders kaynaklarının ve pratik uygulama içeriklerinin aktarılması. Öğrenci ölçme, değerlendirme ve sınav yöntemlerinin tanıtılması. PRATİK: Uygulama dersleri kapsamında; laboratuvar çalışması prensipleri ve tesis ziyaretleri esnasında uyulması gereken biyogüvenlik kurallarının belirtilmesi. Söz konusu uygulama alanlarında canlı ve cansız materyallerle yapılacak uygulamalar esnasında karşılaşılabilecek tehlikeler ve alınması gereken biyogüvenlik önlemleri ve İyi Laboratuvar Uygulamaları Prensipleri konusunda bilgi aktarımı. Uygulama derslerinde not tutulması, logbookların tamamlanması ve ders takibinin öneminin vurgulanması.						
Kabul ve Kayıt Koşulları	2-	TEORİK: Dünyada ve Türkiye'deki hayvan deneyleri yasaları, yasaların karşılaştırılması ve biyoetik. PRATİK: Hayvan deneyleri ve biyoetik üzerine genel tartışma.						
Önceki Öğrenimin Tanınması	3-	TEORİK: Laboratuvar hayvanlarının anatomi ve fizyolojisi. PRATİK: Dijital kaynaklar üzerinden spesifik deney hayvanlarının karşılaştırmalı anatomisinin ve fizyolojisinin incelenmesi.						
Yeterlilik Koşulları ve Kuralları	4-	TEORİK: Barındırma ve besleme; farklı hayvan tür ve ırklarına göre barındırma ve besleme koşulları. PRATİK: Laboratuvar hayvanı tesisi ziyareti; farklı hayvan tür ve ırklarının yaşam ve beslenme koşullarının yerinde incelenmesi.						
Program Profili	5-	TEORİK: Laboratuvar hayvanı yetiştiriciliği; farklı hayvan tür ve ırklarına göre yetiştirme yöntemleri. PRATİK: Dijital kaynaklar üzerinden farklı hayvan tür ve ırklarının yetiştirme yöntemlerinin incelenmesi.						
Program Yeterlilikleri	6-	TEORİK: Laboratuvar hayvanlarının genetik standardizasyonu; genetik standardizasyon oluşturma ve kontrol teknikleri. PRATİK: Dijital kaynaklar üzerinden güncel genetik standardizasyon oluşturma ve kontrol tekniklerinin incelenmesi.						
Örnekleriyle Mezunların Mesleki Profilleri	7-	TEORİK: Seminer ve ödev sunumları PRATİK: Seminer ve ödev sunumları, kendi kendine öğrenme (SSL)						
Üst Derece Programlarına Geçiş	8-	TEORİK: Bakteriyel Hastalıklar (Etken, Bulaşma, Makroskobik bulgular, Mikroskobik bulgular): Pasteurellozis, Stafilocokozis, Listeriozis, Enterokoksemi, Tyzzer's Hastalığı, Salmonellozis, Yersinyozis (Pseudotüberkülozis), Tüberkülozis, Kolibasillozis (Kampylobakteriozis), Vibriyozis, Murine (Fare) Respiratör Mikoplazmozis (MRM) Paraziter Hastalıklar (Etken, Bulaşma, Makroskobik bulgular, Mikroskobik bulgular); Koksidiyozis, Kriptosporidyozis, Spiroplazmozis muris Enfeksiyonu, Giardia Muris Enfeksiyonu, Hymenolepis Enfeksiyonu, Ensefalitozoon kanikuli enfeksiyonu (Encephalitozoon caniculi). PRATİK: Arşiv slaytlarından hazırlanan görüntüler, konu ile ilgili güncel internet verilerinin gösterilmesi.						
Müfredat Dersleri ve AKTS Kredileri	9-	TEORİK: Viral Hastalıklar (Etken, Bulaşma, Makroskobik bulgular, Mikroskobik bulgular): Farelerin Pneumoni Virüsü, Sendai Virüs Enfeksiyonu, Mikzomatozis, Fibromatozis (Shape Fibroma), Çiçek Hastalığı (Pox Disease), Kutanöz Papillomatozis, Adenovirüs Enfeksiyonları, Parvo Virüs Enfeksiyonları, Herpes Simplex Virüs Enfeksiyonları, Sitomegalovirüs Enfeksiyonu, Rota Virüs Enfeksiyonu, Reovirüs Enfeksiyonu, Corona Virüs Hastalıkları PRATİK: Arşiv slaytlarından hazırlanan görüntüler, konu ile ilgili güncel internet verilerinin gösterilmesi.						
Sınav Yönetmeliği, Ölçme ve Değerlendirme	10-	TEORİK: Laboratuvar Hayvanlarında Nekropsi; Nekropsi İşlemi (Dış Bakı, İç Bakı), Karın ve göğüs organlarının toptan çıkarılacaksa, Karın organları ayrı ayrı çıkarılacaksa, Beynin Çıkarılması PRATİK: Laboratuvar Hayvanlarında Nekropsi pozisyonu, Derinin yüzülmesi ve Ekstremitelerin ayrılması, Vücut boşluklarının açılması, Karın boşluğu organlarının çıkarılması; (Barsak, Mide, Dalak, Karaciğer, Böbrek), Pelvis boşluğu organlarının çıkarılması, Göğüs boşluğu organlarının çıkarılması, Baş, Boyun ve diğer organların çıkarılması.						
Mezuniyet Koşulları	11-	TEORİK: Laboratuvar hayvanlarının mikrobiyolojik standardizasyonu; mikrobiyolojik standardizasyon yöntem ve kontrolü prosedürleri. Sağlık izlem yönetimlerinin tanıtımı. PRATİK: Dijital kaynaklar üzerinden güncel mikrobiyolojik standardizasyon oluşturma ve kontrol tekniklerinin, sağlık izlem yönetim prosedürlerinin incelenmesi.						
Eğitim tarzı	12-	TEORİK: Hayvan modellerine giriş, laboratuvar hayvanlarının bilimsel çalışmalardaki yeri. PRATİK: Hayvan modellerinin bilimsel çalışmalardaki yerinin ve insulağa faydalarının tartışılması.						
Bölüm veya Anabilim Dalı Başkanı	13-	TEORİK: En sık görülen zoonoz hastalıklar; etken, konak, semptomlar, tedavi, kontrol ve korunma konuları kapsamında bilgilendirme. PRATİK: Dijital kaynaklar kullanılarak en sık görülen zoonoz hastalıkların incelenmesi ve halk sağlığı açısından tartışılması.						
	14-	TEORİK: İlaç verme ve enjeksiyon teknikleri PRATİK: İlaç verirken kullanılan teknikler ve verilebilecek en yüksek hacim hesaplamaları; im, ip, sc, id, iv enjeksiyon teknikleri ve oral gavaj uygulamaları.						
	15-	TEORİK: Anestezisi ve analjezi. Anestezisi yöntemleri ve ajanlarının tanıtımı. Analjezinin hayvan refahı ve çalışmalar açısından önemi. Dolerimetri ve ağrı izlemi. PRATİK: Hayvan türlerine göre ve istenen anestezisi süresine uygun anestezik madde miktarının hesaplanması ve uygulanması. Dijital kaynaklardan faydalanarak ağrı semptomlarının sınıflandırılmasının gösterimi.						
	16-							
	17-							
	18-							
	19-							
	20-							

ASLI GIBİDİR
İsmail KARAKUŞ
Fakülte Sekreteri

f.g

Dersin öğrenme çıktıları	
1-	Dersin sonunda kazanacağı bilgi beceri ve kazanımları bilir, laboratuvarda çalışma prensipleri ve tesis ziyaretleri esnasında uyulması gereken biyogüvenlik kurallarını ve uygulama alanlarında olası biyolojik ve kimyasal tehlikeleri ve alınacak önlemleri bilir, uygular.
2-	Hayvan hakları ve hayvan deneyleri etiği hakkında ilgi sahibi olur. Hayvan deneylerine ilişkin yasal düzenlemeleri öğrenir.
3-	Laboratuvar hayvanlarının tür ve ırklarına göre anatomik ve fizyolojik özelliklerini bilir. Doğru hayvan modeli seçme kriterlerinden biri olan anatomik ve fizyolojik farklılıklarına ilişkin farkındalığı olur.
4-	Hayvan tür ve ırklarına özgün barındırma ve besleme yöntemlerini öğrenir. Barındırma ve beslenme şartlarının hayvan refahına üzerine etkilerini bilir ve uygular.
5-	Laboratuvar hayvanları yetiştiriciliğinde tür ve ırka bağlı olarak hangi yöntemlerin kullanılacağını bilir ve uygular.
6-	Laboratuvar hayvanlarında genetik standardizasyonun önemini, genetik standardizasyonu sağlanmış hayvan kolonilerinin yönetimini, barındırma ve besleme şartlarını bilir. Genetik standardizasyon takip yöntemlerini bilir.
7-	Veteriner Hekimlikte Laboratuvar Hayvan Hastalıkları alanında temel ve yeterli bilgi birikimine sahip olur, öğrendiği bilgileri etkin olarak kullanabilir.
8-	Doğru tanı için yeterli klinik ve laboratuvar bilgi birikimi ve becerisi kazanır, elde ettiği anamnez ve makroskobik verileri değerlendirebilir. Laboratuvar Hayvan hastalıklarından lokal ya da sistemik yerleşimli Bakteriyel, Viral, Protozoer, Paraziter, Fungal ve Diğer nedenler ile oluşan nedenlerini, etkenleri, patogenezerleri, makroskobik ve mikroskobik bulguları ve ayrımlarını gerektiğinde diğer Anabilim Dallarının destekleri ile yapabileceği yeteneği, koruma yolları hakkında yeterlilik kazanır.
9-	Özellikle Lisans ve Lisansüstü derslerde öğrendiği bilgileri bireysel ve Bilimsel Deneysel çalışmalar, saha çalışmaları vb. esnasında kullanmayı, Laboratuvar Hayvan materyali üzerinde nekropsi yaparak uygun organ numuneleri almak, bunları işlemek ve yan Bilim Dallarına hangi numuneleri göndereceği konusunda bilgi ve beceri kazanmak ve hastalıkları teşhis ve ayırıcı tanımlarını yapma yetisi kazanır.
10-	Mikrobiyolojik standardizasyon yöntemlerini, mikrobiyolojik standardizasyonu sağlanmış hayvanların barındırma ve beslenme şartlarını bilir. Sağlık izlem prosedürlerini uygular. 11- Anestezikler, sedatifler ve analjeziklerin hayvan türlerine göre uygun kullanımı. Anestezi süresine bağlı doz hesaplanmasını ve ağrı izlem metodlarını bilir. Anestezi tekniklerini ve ağrı yönetimi prosedürlerini uygular. 12-İlaç verme ve enjeksiyon tekniklerini bilir. Enjeksiyon ve ilaç verme yöntemlerini uygular.

Dersin program yeterliliklerine katkı seviyesi		
1-	Mesleki, hayvan refahı, müşteri, halk sağlığı, toplum ve çevre ile ilgili hususlar da dâhil olmak üzere veteriner hekimlerin içinde çalışması gereken etik ve yasal çerçeveyi anladığını gösterecek şekilde hareket etmek.	☆☆☆☆☆
2-	Bilimsel araştırma yöntemlerini, temel ve uygulamalı araştırmaların bilime katkısını ve 3R ilkesinin (Replacement, Reduction, Refinement) uygulanmasını anlamak.	☆☆☆☆☆
3-	Veteriner hekimliği uygulamaları ile ilgili organizasyon, yönetim ve mevzuat hakkında temel bilgi sahibi olduğunu göstermek.	☆☆☆☆☆
4-	Veteriner hekimin faaliyet gösterdiği ekonomik ve duygusal bağlamı anlamak.	☆☆☆☆☆
5-	Veteriner hekimin çalıştığı yerde kendisinin, hastaların, müşterilerin, meslektaşlarının ve çevrenin sağlık ve biyogüvenliğini korumak, izlemek ve geliştirilmesine katkıda bulunmak	☆☆☆☆☆
6-	Kalite güvence ilkeleri hakkında bilgi sahibi olduğunu göstermek; mesleki uygulamalarında risk yönetimi ilkelerini uygulamak.	☆☆☆☆☆
7-	İlgili kitleye uygun bir dil kullanarak, gizlilik ve mahremiyete tam saygı göstererek müşteriler, halk, profesyonel meslektaşlar ve sorumlu makamlarla etkili bir şekilde iletişim kurabilmek.	☆☆☆☆☆
8-	İletişim, liderlik, yönetim, ekip çalışması, karşılıklı saygı ve diğer sosyal beceriler dahil olmak üzere kişiler arası etkili etkileşim ilkelerini uygulamak.	☆☆☆☆☆
9-	Doğru klinik ve müşteri kayıtlarını, gerektiğinde vaka raporlarını ilgilileri için tatmin edici bir biçimde hazırlamak.	☆☆☆☆☆
10-	Hizmetlerin sunumunda multidisipliner bir ekibin üyesi olarak etkin bir şekilde çalışmak ve tüm ekip üyelerinin katkısını kabul etmek.	☆☆☆☆☆
11-	Literatürü ve sunumları eleştirel bir gözle inceleyebilmek ve değerlendirebilmek.	☆☆☆☆☆
12-	Veteriner iyi klinik uygulamaları ile araştırma temelli ve kanıta dayalı veteriner hekimliği sağlamak için "Tek Sağlık" ilkelerini anlamak ve uygulamak.	☆☆☆☆☆
13-	Kanıtları eleştirel ve akılcı bir şekilde analiz etme, yetersiz olunan konularla başa çıkma, beklenmedik durumlarla başa çıkma, bilgi ve becerileri çeşitli senaryolara ve bağlamlara uyarlama becerisini göstermek.	☆☆☆☆☆
14-	Hayvanların, insanların ve çevrenin sağlık, güvenlik ve refahının yanı sıra Birleşmiş Milletler Sürdürülebilir Kalkınma Hedeflerini teşvik etmek amacıyla veteriner hekimliği mesleğinin ve Tek Sağlık kavramının ilerlemesine katkıda bulunmak.	☆☆☆☆☆
15-	Kişisel ve mesleki sınırlarını tanımak ve gerektiğinde profesyonel tavsiye, yardım ve destek alacağını bilme becerisini göstermek.	☆☆☆☆☆
16-	Yaşam boyu öğrenmeye ve mesleki gelişime bağlılık göstermek. Bu, mesleki deneyimin kaydedilmesini, paylaşılmasını, performans ve yetkinliği geliştirmek için önlemler alınmasını içerir.	☆☆☆☆☆
17-	Mesleki performansı iyileştirmek için düzenli olarak öz denetim ve akran grubu incelemesi gibi süreçlere katılmak.	☆☆☆☆☆
18-	Hayvan ya da hayvan gruplarında bulunan hayvanların geçmişi ile ilgili ilgili doğru elde edebilmek.	☆☆☆☆☆
19-	Hasta hayvanları güvenli bir şekilde ve hayvana saygı göstererek tutmak ve zapt etmek, bu tekniklerin uygulanması için yardımcı personellere talimat vermek.	☆☆☆☆☆
20-	Eksiksiz bir klinik muayene gerçekleştirmek ve klinik karar verme becerisini göstermek.	☆☆☆☆☆
21-	Uygun tedavi planları geliştirmek, mevcut kaynaklar ile uygun halk sağlığı ve çevresel hususları göz önünde bulundurarak bakımları altındaki hayvanın yararına olacak şekilde tedavi uygulamak.	☆☆☆☆☆
22-	Acil bir durumda müdahale etmek ve yaygın hayvan türlerinde ilk yardım uygulamak. Durumsal aciliyete öncelik vermek ve kaynakları buna göre tahsis etmek.	☆☆☆☆☆
23-	Bir hayvanın ya da hayvan grubunun fiziksel, refah ve beslenme durumunu değerlendirmek ve müşteriye hayvancılık, besleme, üreme, üretim, refah, bireysel sağlık, sürü sağlığı ve halk sağlığı ilkeleri hakkında tavsiyelerde bulunmak.	☆☆☆☆☆
24-	Örnekleri toplamak, muhafaza etmek ve nakletmek, uygun teşhis testlerini seçmek, test sonuçlarını yorumlamak ve sınırlamalarını anlamak.	☆☆☆☆☆
25-	Meslektaşlarla açık bir şekilde iletişim kurmak, sevk ve teşhis hizmetlerinde iş birliği yapmak.	☆☆☆☆☆
26-	Temel tanı ekipmanlarını kullanmak, hastalara iyi sağlık ve güvenlik uygulamaları kapsamında ve de mevcut yönetmeliklere uygun şekilde etkili bir muayene gerçekleştirmek.	☆☆☆☆☆
27-	Dijital araçların ve yapay zekanın veteriner hekimliğe katkısını bilmek ve kullanmak.	☆☆☆☆☆
28-	İhbarı mecburi, rapor edilebilir ve zoonotik hastalıkların yanı sıra hayvanlara yönelik kötü muamele durumlarıyla ilgili belirtileri tanımak ve ilgili makamlara bildirmek de dahil olmak üzere uygun önlemleri almak.	☆☆☆☆☆

29-	Hayvan bakımı ve refahı, hayvan hareketleri, bildirilmesi zorunlu ve rapor edilebilir hastalıklar, antimikrobiyallerin bilinçli kullanımı da dahil olmak üzere ilaçların kullanımı ile ilgili bilgi ve mevzuata ilişkin uygun kaynaklara erişmek.	☆☆☆☆☆
30-	İlaçları mevzuata ve en son kılavuzlara uygun olarak doğru ve sorumlu bir şekilde reçete etmek ve dağıtmak.	☆☆☆☆☆
31-	Şüpheli advers ilaç reaksiyonlarını uygun kanalları aracılığıyla ilgili resmi kurumlara bildirmek.	☆☆☆☆☆
32-	Biyogüvenlik için protokoller hazırlamak, çalıştığı yerin biyogüvenliğini değerlendirmek ve protokolleri doğru şekilde uygulamak.	☆☆☆☆☆
33-	Aseptik prosedürleri uygun şekilde gerçekleştirmek	☆☆☆☆☆
34-	Sedasyon, genel ve bölgesel anesteziyi güvenli bir şekilde uygulamak; kimyasal hareketsizleştirme yöntemlerini uygulamak.	☆☆☆☆☆
35-	Ağrıyı önlemek, değerlendirmek ve yönetmek.	☆☆☆☆☆
36-	Ötenazinin ne zaman uygun olduğunu bilmek, bunu hayvana ve sahiplerine saygı göstererek, uygun bir yöntem kullanarak, orada bulunanların güvenliğini de göz önünde bulundurarak gerçekleştirmek; karkasın etik ve yasal olarak imha edilmesi konusunda tavsiyelerde bulunmak.	☆☆☆☆☆
37-	Örnek alma, sevk etme ve raporlama dahil olmak üzere tüm yaygın hayvan türlerinde nekropsi yapmak.	☆☆☆☆☆
38-	Refah unsurlarına dikkat etmek, sistematik kaba post-mortem muayene ve gözlemleri kaydetmek, dokuları örnekleme, saklama ve taşıma dahil olmak üzere gıda üreten hayvanların anti-mortem muayenesini yapmak.	☆☆☆☆☆
39-	İlgili gıda teknolojisi de dahil olmak üzere, hayvansal kaynaklı ürünlerin kalite ve güvenliğini etkileyen koşulları doğru bir şekilde belirtmek için gıda ve yem denetimi yapmak.	☆☆☆☆☆
40-	İnsan sağlığının korunması, muhafazası ve iyileştirilmesine katkıda bulunma kapsamında hayvanlar, hayvansal ürünler ve yan ürünlerle doğrudan ya da dolaylı ilgili olan koşulları belirleyerek halk sağlığını korumak.	☆☆☆☆☆
41-	Kabul edilmiş hayvan sağlığı, hayvan refahı, halk sağlığı ve çevre sağlığı standartları doğrultusunda, hastahıya ve türe uygun önleyici ve eradikasyon programları hakkında tavsiyelerde bulunmak ve bunları uygulamak.	☆☆☆☆☆
42-		☆☆☆☆☆
43-		☆☆☆☆☆
44-		☆☆☆☆☆
45-		☆☆☆☆☆

Yıldızların sayısı 1'den (en az) 5'e (en fazla) kadar katkı seviyesini ifade eder

Planlanan öğretim faaliyetleri, öğretim metodları ve AKTS iş yükü

	Sayısı	Süresi (saat)	Sayı*Süre (saat)
Yüz yüze eğitim	15	2	30
Sınıf dışı ders çalışma süresi (ön çalışma, pekiştirme)	10	1	10
Ödevler	0	0	0
Sunum / Seminer hazırlama	5	1	5
Kısa sınavlar	0	0	0
Ara sınavlara hazırlık	4	2	8
Ara sınavlar	1	1	1
Proje (Yarıyıl ödevi)	0	0	0
Laboratuvar	15	4	60
Arazi çalışması	0	0	0
Yarıyıl sonu sınavına hazırlık	5	2	10
Yarıyıl sonu sınavı	1	1	1
Araştırma	0	0	0
Toplam iş yükü			125
AKTS			5.00

Değerlendirme yöntemleri ve kriterler

Yarıyıl içi değerlendirme	Sayısı	Katkı Yüzdesi
Ara sınav	1	70
Kısa sınav	1	20
Ödev	1	10
Yarıyıl içi toplam		100
Yarıyıl içi değerlendirmelerin başarıya katkı oranı		40
Yarıyıl sonu sınavının başarıya katkı oranı		60
Genel toplam		100

Önerilen veya zorunlu okuma materyalleri

Ders kitabı	Laboratory Animal Science Hau J., Hoosier G.L.V., Volume I-II Second edition. CRC Press.USA
Yardımcı Kaynaklar	H# Patrick F.Sharp, Marie C.La Regina. : The Laboratory Rat, CRC Press London 1998 H.B Waynforth: Experimental and Surgical Technique in the Rat Academic Press London 1980 J James G . Fox, Bennett. J. Cohen, Franklin M. Loew : Laboratory Animal Medicine, Academic Press, Inc. 1984. J Dr. Nail Odabaşoğlu, Prof. Dr. Ataman Güre , Yard. Doç.Dr. Eşref Yeğin , Yard. Doç.Dr. Galip Akın : Laboratuvar hayvanları I , Van 1988 J Canadian Council on Animal Care, Guide to the Care and Use of Experimental Animals ; Volume 1.1105-151 Slater street, Ottawa, Ontario KIP 5HP3.,1984 J Canadian council on Animal Care, Guide to the Care Use of Experimental Animals ; Volume 2. 1105-151 Slater street, Ottawa, Ontario KIP 5HP3.,1984 J Harkness, J.E.; Wagner, J.E. 195 The Biology and Medicine of Rabbits and Rodents, Williams & Wilkins, Baltimore J Wagner J.E.; Manning P.S.; The Biology of the Guinea Pig, Academic Press 1976666, New York, Lonnndon J Mark A. Suckow, Fred A. Douglas. The Laboratory Rabbit CRC Press, 1997 J David G. Baker Natural Pathogens Of Laboratory Animal: Their Effects On Research ASM Pres, 2003 J Jerald Silverman, Managing The Laboratory Animal Facility (Hardcover). CRC Pres, 2001 J David Baker, Parasites of Laboratory Animals [ILLUSTRATED] (Hardcover), Blackwell Publishing Professional, 2007 J Yeğin Ç. B., Gören M.Z. : Biyomedikal Araştırmalarda Deney hayvanı Temel Bilgiler ve Etik: Yüce Yayın .2005, Nato Cad. No: 23, Kat :3, Seyrantepe-İstanbul

ASLI GİBİDİR
İsmail KARAKUŞ
Fakülte Sekreteri

8.4

Lisans > Veteriner Fakültesi > Veteriner > ARI HASTALIKLARI

Bilgi Paketi Nedir?	Dersin adı	Dersin seviyesi	Dersin kodu	Dersin tipi	Dersin dönemi	Yerel kredi	AKTS kredisi	Ders bilgileri
Nasıl Giriş Yapabilirim?	ARI HASTALIKLARI	Birinci düzey	3.1.07	Zorunlu	5	4.00	4.00	Yazdır
Düzenlemeleri Nasıl Yapabilirim?	Dersin tanımı							
Dersin tanımı	Ön koşul dersleri	Öğrenci temel bilimler derslerini almış olmalı.						
Ders içeriği	Eğitimin dili	TÜRKÇE						
Dersin öğrenme çıktıları	Koordinatör	DOÇ. DR. ZUHAL ÖNDER						
Programı yeterliliklerine katkı seviyesi	Dersi veren öğretim eleman(lar)ı	Doç. Dr. Zuhâl ÖNDER, Prof. Dr. Abdullah İNÇİ, Prof. Dr. Alparslan YILDIRIM, Prof. Dr. Önder DÜZLÜ, Doç. Dr. Arif ÇİLOĞLU, Dr. Öğr. Üyesi Gamze YETİŞMİŞ, Öğr. Gör. Dr. Sadullah USLU, Prof. Dr. Fuat AYDIN, Prof. Dr. Kadir Semih GÜMÜŞSOY, Prof. Dr. Seçil ABAY, Dr. Öğr. Üyesi Emre Karakaya, Doç. Dr. Ayşe GENÇAY GÖKSU, Dr. Öğr. Üyesi İbrahim SÖZDUTMAZ						
Öğrenim faaliyetleri ve AKTS işyükü	Yardımcı öğretim eleman(lar)ı	Arş. Gör. Özgür GÜRAN, Öğr. Gör. Dr. Sadullah USLU						
Değerlendirme yöntemleri ve kriterler	Dersin veriliş şekli	Yüz yüze & Online						
	Dersin amacı	Bal arısının biyolojik özellikleri, bal arılarının hastalıkları ve hastalıkları meydana getiren etkenlerin tanısı, tedavi yolları ve bal arılarının hastalıklardan korunması						
	Dersin tanımı	Bal arısının biyolojik özellikleri, bal arılarının hastalıkları ve hastalıkları meydana getiren etkenlerin tanısı, tedavi yolları ve bal arılarının hastalıklardan korunması konularını içeren derstir.						
Önerilen veya zorunlu kaynaklar	Dersin içeriği							
Ders ile ilgili dosyalar	1-	TEORİK: Ders dönemi sonunda dersin öğrenciye kazandıracağı bilgi ve beceri kazanımlarının vurgulanması. -Ders kaynaklarının ve derse ilişkin uygulama ve değerlendirme yöntemlerinin tanıtılması PRATİK: Uygulama dersleri kapsamında; laboratuvar çalışmaları prensipleri ve işletme ziyaretleri esnasında uyulması gereken biyogüvenlik kurallarının belirtilmesi Söz konusu uygulama alanlarında olası biyolojik ve kimyasal tehlikeler ve alınması gereken önlemler konusunda bilgi aktarımı. Uygulama derslerinde not tutulması, logbookların tamamlanması ve ders takibinin öneminin vurgulanması						
Kazanılan Derece	2-	Teorik: Bal arılarının Protozoon hastalıkları Pratik: Arıcılık İşletmelerine Ziyaret-Arı hastalıklarından korunma kapsamında yerinde öğrenme ve pratik kazanımı						
Derece Seviyesi	3-	Teorik: Bal arılarının Protozoon hastalıkları Pratik: Arıcılık İşletmelerine Ziyaret-Arı hastalıklarından korunma kapsamında yerinde öğrenme ve pratik kazanımı						
Kabul ve Kayıt Koşulları	4-	Teorik: Bal arısının ektoparazitleri, Arthropod hastalıkları Pratik: Arıcılık İşletmelerine Ziyaret-Arı hastalıklarından korunma kapsamında yerinde öğrenme ve pratik kazanımı						
Önceki Öğrenimin Tanınması	5-	Teorik: Bal arısının ektoparazitleri, Arthropod hastalıkları Pratik: Paraziter Hastalıkların Teşhisi						
Yeterlilik Koşulları ve Kuralları	6-	TEORİK: Ders dönemi sonunda dersin öğrenciye kazandıracağı bilgi, beceri ve kazanımların vurgulanması. Ders kaynaklarının ve derse ilişkin uygulama ve değerlendirme yöntemlerinin tanıtılması. Arıların Bakteriye Hastalıklarına İlişkin Genel Bilgiler-Giriş. / PRATİK: Mikrobiyoloji laboratuvarı çalışma prensipleri ve biyogüvenlik kurallarının belirtilmesi. Söz konusu uygulama alanlarında olası biyolojik-kimyasal tehlikeler ve önlemler konusunda bilgi aktarımı.						
Program Profili	7-	TEORİK: Arıların Bakteriye Hastalıkları (Amerikan Yavru Çürüklüğü ve Avrupa Yavru Çürüklüğü) / PRATİK: Arıların Bakteriye Hastalıklarının (Amerikan Yavru Çürüklüğü ve Avrupa Yavru Çürüklüğü'nün) Teşhisi						
Program Yeterlilikleri	8-	TEORİK: Arıların Bakteriye Hastalıkları (Septisemi Hastalığı, Kabuklu Larva Hastalığı, Spiroplasma ve Diğer Enfeksiyonlar) / PRATİK: Arıların Bakteriye Hastalıklarının (Septisemi Hastalığı, Kabuklu Larva Hastalığı, Spiroplasma ve Diğer Enfeksiyonların) Teşhisi						
Örnekleriyle Mezunların Mesleki Profilleri	9-	TEORİK: Arıların Mantar Hastalıkları (Kireç Hastalığı-Chalkbrood ve Bettsia alvei Enfeksiyonları) / PRATİK: Arıların Mantar Hastalıklarının (Kireç Hastalığı-Chalkbrood ve Bettsia alvei Enfeksiyonlarının) Teşhisi						
Üst Derece Programlarına Geçiş	10-	TEORİK: Arıların Mantar Hastalıkları (Taş Çürüklüğü-Stonebrood, Diğer Mantar ve Maya Enfeksiyonları) / PRATİK: Arıların Mantar Hastalıklarının (Taş Çürüklüğü-Stonebrood, Diğer Mantar ve Maya Enfeksiyonlarının) Teşhisi						
Müfredat Dersleri ve AKTS Kredileri	11-	Teorik: Deforme kanat hastalığı virüsü enfeksiyonları Pratik: Viral hastalıklar için arılarda örnekleme yöntemleri						
Sınav Yönetmeliği, Ölçme ve Değerlendirme	12-	Teorik: Sacbrood virus enfeksiyonları Pratik: Arı viral hastalıklarının PCR yöntemleriyle teşhisi						
Mezuniyet Koşulları	13-	Teorik: Chronic bee paralysis virus enfeksiyonları Pratik: Arı viral hastalıklarının PCR yöntemleriyle teşhisi						
Eğitim tarzı	14-	Teorik: Black queen cell virus, Filamentous Virus enfeksiyonları Pratik: VArı viral hastalıklarının Real time PCR yöntemleriyle teşhisi						
Bölüm veya Anabilim Dalı Başkanı	15-	Teorik: Israeli acute paralysis virus, Kashmir bee virus enfeksiyonları Pratik: Arı viral hastalıklarının Real time PCR yöntemleriyle teşhisi						
	16-							
	17-							
	18-							
	19-							
	20-							

Dersin öğrenme çıktıları

1-	Arı hastalıklarının teşhis ve tedavisi ve arı hastalıkları ile ilgili kontrol programları önerebilecektir.
2-	kovan muayenesi yapar ve anemnezini alır hale gelip, kovandan tekniğine uygun numune alıp laboratuvara gönderir hale gelecektir.
3-	Arı hastalıklarını sağılabilecektir
4-	Türkiye'de bal arılarında bulunan hastalıkların tanısını koyabilecektir
5-	Arılarda görülen bakteriyel ve mantar enfeksiyonlarının etiyolojisi ve epidemiyolojisi ile ilgili bilgileri edinebilir.
6-	Arılarda görülen bakteriyel ve mantar enfeksiyonlarının klinik bulgularını kavrar.
7-	Arılarda görülen bakteriyel ve mantar enfeksiyonlarının tanısında kullanılacak uygun laboratuvar tanı yöntemlerini bilir ve uygulayabilir.

8-	Arılarda görülen bakteriyel ve mantar infeksiyonlarının laboratuvar teşhisini (kültürel yoklama, moleküler analizler vb.) öğrenir ve uygulayabilir.
9-	Arılarda görülen bakteriyel ve mantar infeksiyonlarının koruma ve mücadele yöntemleri ile ilgili temel prensipleri öğrenir.
10-	

***Dersin program yeterliliklerine katkı seviyesi**

1-	Mesleki, hayvan refahı, müşteri, halk sağlığı, toplum ve çevre ile ilgili hususlar da dâhil olmak üzere veteriner hekimlerin içinde çalışması gereken etik ve yasal çerçeveyi anladığını gösterecek şekilde hareket etmek.	☆☆☆☆☆
2-	Bilimsel araştırma yöntemlerini, temel ve uygulamalı araştırmaların bilime katkısını ve 3R ilkesinin (Replacement, Reduction, Refinement) uygulanmasını anlamak.	☆☆☆☆☆
3-	Veteriner hekimliği uygulamaları ile ilgili organizasyon, yönetim ve mevzuat hakkında temel bilgi sahibi olduğunu göstermek.	☆☆☆☆☆
4-	Veteriner hekimin faaliyet gösterdiği ekonomik ve duygusal bağlamı anlamak.	☆☆☆☆☆
5-	Veteriner hekimin çalıştığı yerde kendisinin, hastaların, müşterilerin, meslektaşlarının ve çevrenin sağlık ve biyogüvenliğini korumak, izlemek ve geliştirilmesine katkıda bulunmak	☆☆☆☆☆
6-	Kalite güvence ilkeleri hakkında bilgi sahibi olduğunu göstermek; mesleki uygulamalarında risk yönetimi ilkelerini uygulamak.	☆☆☆☆☆
7-	İlgili kitleye uygun bir dil kullanarak, gizlilik ve mahremiyete tam saygı göstererek müşteriler, halk, profesyonel meslektaşlar ve sorumlu makamlarla etkili bir şekilde iletişim kurabilmek.	☆☆☆☆☆
8-	İletişim, liderlik, yönetim, ekip çalışması, karşılıklı saygı ve diğer sosyal beceriler dahil olmak üzere kişiler arası etkili etkileşim ilkelerini uygulamak.	☆☆☆☆☆
9-	Doğru klinik ve müşteri kayıtlarını, gerektiğinde vaka raporlarını ilgilileri için tatmin edici bir biçimde hazırlamak.	☆☆☆☆☆
10-	Hizmetlerin sunumunda multidisipliner bir ekibin üyesi olarak etkin bir şekilde çalışmak ve tüm ekip üyelerinin katkısını kabul etmek.	☆☆☆☆☆
11-	Literatürü ve sunumları eleştirel bir gözle inceleyebilmek ve değerlendirebilmek.	☆☆☆☆☆
12-	Veteriner iyi klinik uygulamaları ile araştırma temelli ve kanıta dayalı veteriner hekimliği sağlamak için "Tek Sağlık" ilkelerini anlamak ve uygulamak.	☆☆☆☆☆
13-	Kanıtları eleştirel ve akılcı bir şekilde analiz etme, yetersiz olunan konularla başa çıkma, beklenmedik durumlarla başa çıkma, bilgi ve becerileri çeşitli senaryolara ve bağlamlara uyarlama becerisini göstermek.	☆☆☆☆☆
14-	Hayvanların, insanların ve çevrenin sağlık, güvenlik ve refahının yanı sıra Birleşmiş Milletler Sürdürülebilir Kalkınma Hedeflerini teşvik etmek amacıyla veteriner hekimliği mesleğinin ve Tek Sağlık kavramının ilerlemesine katkıda bulunmak.	☆☆☆☆☆
15-	Kişisel ve mesleki sınırlarını tanımak ve gerektiğinde profesyonel tavsiye, yardım ve destek alacağını bilme becerisini göstermek.	☆☆☆☆☆
16-	Yaşam boyu öğrenmeye ve mesleki gelişime bağlılık göstermek. Bu, mesleki deneyimin kaydedilmesini, paylaşılmasını, performans ve yetkinliği geliştirmek için önlemler alınmasını içerir.	☆☆☆☆☆
17-	Mesleki performansı iyileştirmek için düzenli olarak öz denetim ve akran grubu incelemesi gibi süreçlere katılmak.	☆☆☆☆☆
18-	Hayvan ya da hayvan gruplarında bulunan hayvanların geçmişi ile ilgili ilgili doğru elde edebilmek.	☆☆☆☆☆
19-	Hasta hayvanları güvenli bir şekilde ve hayvana saygı göstererek tutmak ve zapt etmek, bu tekniklerin uygulanması için yardımcı personellere talimat vermek.	☆☆☆☆☆
20-	Eksiksiz bir klinik muayene gerçekleştirmek ve klinik karar verme becerisini göstermek.	☆☆☆☆☆
21-	Uygun tedavi planları geliştirmek, mevcut kaynaklar ile uygun halk sağlığı ve çevresel hususları göz önünde bulundurarak bakımları altındaki hayvanın yararına olacak şekilde tedavi uygulamak.	☆☆☆☆☆
22-	Acil bir durumda müdahale etmek ve yaygın hayvan türlerinde ilk yardım uygulamak. Durumsal aciliyete öncelik vermek ve kaynakları buna göre tahsis etmek.	☆☆☆☆☆
23-	Bir hayvanın ya da hayvan grubunun fiziksel, refah ve beslenme durumunu değerlendirmek ve müşteriye hayvancılık, besleme, üreme, üretim, refah, bireysel sağlık, sürü sağlığı ve halk sağlığı ilkeleri hakkında tavsiyelerde bulunmak.	☆☆☆☆☆
24-	Örnekleri toplamak, muhafaza etmek ve nakletmek, uygun teşhis testlerini seçmek, test sonuçlarını yorumlamak ve sınırlamalarını anlamak.	☆☆☆☆☆
25-	Meslektaşlarla açık bir şekilde iletişim kurmak, sevk ve teşhis hizmetlerinde iş birliği yapmak.	☆☆☆☆☆
26-	Temel tam ekipmanlarını kullanmak, hastalara iyi sağlık ve güvenlik uygulamaları kapsamında ve de mevcut yönetmeliklere uygun şekilde etkili bir muayene gerçekleştirmek.	☆☆☆☆☆
27-	Dijital araçların ve yapay zekanın veteriner hekimliğe katkısını bilmek ve kullanmak.	☆☆☆☆☆
28-	İhbarı mecburi, rapor edilebilir ve zoonotik hastahkların yanı sıra hayvanlara yönelik kötü muamele durumlarla ilgili belirtileri tanımak ve ilgili makamlara bildirmek de dahil olmak üzere uygun önlemleri almak.	☆☆☆☆☆
29-	Hayvan bakımı ve refahı, hayvan hareketleri, bildirilmesi zorunlu ve rapor edilebilir hastalıklar, antimikrobikallerin bilinçli kullanımı da dahil olmak üzere ilaçların kullanımı ile ilgili bilgi ve mevzuata ilişkin uygun kaynaklara erişmek.	☆☆☆☆☆
30-	İlaçları mevzuata ve en son kılavuzlara uygun olarak doğru ve sorumlu bir şekilde reçete etmek ve dağıtmak.	☆☆☆☆☆
31-	Şüpheli advers ilaç reaksiyonlarını uygun kanallar aracılığıyla ilgili resmi kurumlara bildirmek.	☆☆☆☆☆
32-	Biyogüvenlik için protokoller hazırlamak, çalıştığı yerin biyogüvenliğini değerlendirmek ve protokolleri doğru şekilde uygulamak.	☆☆☆☆☆
33-	Aseptik prosedürleri uygun şekilde gerçekleştirmek	☆☆☆☆☆
34-	Sedasyon, genel ve bölgesel anesteziyi güvenli bir şekilde uygulamak; kimyasal hareketsizleştirme yöntemlerini uygulamak.	☆☆☆☆☆
35-	Ağrıyı önlemek, değerlendirmek ve yönetmek.	☆☆☆☆☆
36-	Ötenazinin ne zaman uygun olduğunu bilmek, bunu hayvana ve sahiplerine saygı göstererek, uygun bir yöntem kullanarak, orada bulunanların güvenliğini de göz önünde bulundurarak gerçekleştirmek; karkasın etik ve yasal olarak imha edilmesi konusunda tavsiyelerde bulunmak.	☆☆☆☆☆
37-	Örnek alma, sevk etme ve raporlama dahil olmak üzere tüm yaygın hayvan türlerinde nekropsi yapmak.	☆☆☆☆☆
38-	Refah unsurlarına dikkat etmek, sistematik kaba post-mortem muayene ve gözlemleri kaydetmek, dokuları örnekleme, saklama ve taşıma dahil olmak üzere gıda üreten hayvanların anti-mortem muayenesini yapmak.	☆☆☆☆☆
39-	İlgili gıda teknolojisi de dahil olmak üzere, hayvansal kaynaklı ürünlerin kalite ve güvenliğini etkileyen koşulları doğru bir şekilde belirlemek için gıda ve yem denetimi yapmak.	☆☆☆☆☆
40-	İnsan sağlığının korunması, muhafazası ve iyileştirilmesine katkıda bulunma kapsamında hayvanlar, hayvansal ürünler ve yan ürünlerle doğrudan ya da dolaylı ilişkisi olan koşulları belirleyerek halk sağlığını korumak.	☆☆☆☆☆
41-	Kabul edilmiş hayvan sağlığı, hayvan refahı, halk sağlığı ve çevre sağlığı standartları doğrultusunda, hastalığa ve türe uygun önleyici ve eradikasyon programları hakkında tavsiyelerde bulunmak ve bunları uygulamak.	☆☆☆☆☆

42-		☆☆☆☆☆
43-		☆☆☆☆☆
44-		☆☆☆☆☆
45-		☆☆☆☆☆

Yıldızların sayısı 1'den (en az) 5'e (en fazla) kadar katkı seviyesini ifade eder

Planlanan öğretim faaliyetleri, öğretim metodları ve AKTS iş yükü

	Sayısı	Süresi (saat)	Sayı*Süre (saat)
Yüz yüze eğitim	15	2	30
Sınıf dışı ders çalışma süresi (ön çalışma, pekiştirme)	15	1	15
Ödevler	0	0	0
Sunum / Seminer hazırlama	5	1	5
Kısa sınavlar	0	0	0
Ara sınavlara hazırlık	4	2	8
Ara sınavlar	1	1	1
Proje (Yarıyıl ödevi)	0	0	0
Laboratuvar	15	2	30
Arazi çalışması	0	0	0
Yarıyıl sonu sınavına hazırlık	5	2	10
Yarıyıl sonu sınavı	1	1	1
Araştırma	0	0	0
Toplam iş yükü			100
AKTS			4.00

Değerlendirme yöntemleri ve kriterler

Yarıyıl içi değerlendirme	Sayısı	Katkı Yüzdesi
Ara sınav	1	40
Kısa sınav	0	0
Ödev	0	0
Yarıyıl içi toplam		40
Yarıyıl içi değerlendirmelerin başarıya katkı oranı		40
Yarıyıl sonu sınavının başarıya katkı oranı		60
Genel toplam		100

Önerilen veya zorunlu okuma materyalleri

Ders kitabı	1. Root, A.J. (1954). ABC and XYZ of Bee Culture. The A. I. Root Company. Medina, Ohio. 2.Karaer, Z. K. (2000). Özel Ders Notları 3.Pohl, F. (1995). Bienenkrankheiten Diagnose und Behandlung. Deutscher Landwirtschaftsverlag Gmb
Yardımcı Kaynaklar	İnternet

Ders ile ilgili dosyalar

ASLI GIBİDİR
İsmail KARAKUŞ
Eğitim Sekreteri